

BEROEPSREGISTER BKHD

**Oktober 2007
Versie 4**

Beroepsregister BKHD
4^e druk, Oktober 2007

Beroepsvereniging Klassiek Homeopaten voor Dieren (BKHD)

Adres : Heribertlaan 20
Postcode, plaats : 3984 KS Odijk
E-mail : info@bkhd.nl
Internet : www.bkhd.nl

Copyright Oktober 2007,
Beroepsvereniging Klassiek Homeopaten voor Dieren.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUDSOPGAVE:

VOORWOORD	5
BEROEPSPROFIEL	6
INLEIDING	6
FUNCTIE OMSCHRIJVING	7
PLAATSBEPALING BINNEN DIERENWELZIJN EN GEZONDHEID	7
FUNCTIE INHOUD	8
De doelgroep van de klassiek homeopaat voor dieren	8
De wijze van behandelen	8
De klassiek homeopathische behandeling	8
Preventie	9
Relatie met andere behandelingsmethoden en onderzoekstechnieken in dezelfde praktijk	9
Relatie met andere behandelaars	9
Grenzen van de verantwoordelijkheid	10
FUNCTIE EISEN EN VOORWAARDEN	11
De eisen en voorwaarden betreffende de behandeling	12
De eisen en voorwaarden m.b.t. de anamnese en keuze van het homeopathische middel	12
De eisen en voorwaarden m.b.t. de uitvoering van de behandeling.....	13
De eisen en voorwaarden m.b.t. de evaluatie van de behandeling	13
De eisen en voorwaarden m.b.t. de kwaliteit van beroep en beroepsbeoefenaar ..	14
Eisen en voorwaarden m.b.t. de beroepsorganisatie	14
Eisen en voorwaarden m.b.t. kennisbevordering.....	14
Eisen en voorwaarden m.b.t. anderen.....	14
Startbekwaamheid.....	14
Uitbreiding van de vakbekwaamheid.....	15
Door de BKHD erkende nascholing	16
Door de BKHD erkende nascholingsdocenten	16
De eisen en voorwaarden betreffende de organisatie van de praktijk	17
De praktijkruimte.....	17
Het praktijkpand	17
De praktijkinrichting	17
De omgeving van de praktijk	17
Huisbezoek	17
De hygiëne in de praktijk	18
De hygiënedoelstelling	18
De hygiëne van de praktijkruimte	18
De persoonlijke hygiëne van de klassiek homeopaat voor dieren.....	18
De hygiëne in contact met de eigenaar en zijn dier	18
Richtlijnen voor desinfectie.....	19
De praktijkvoering	20
Reclame.....	20
De patiëntengegevens	21
Het patiëntendossier	21
De patiëntenkaart	21
Termijn van bewaren van de patiëntenkaart en het patiëntendossier	21
Overdracht van patiëntengegevens	21

De financiën	23
De tarieven	23
De financiële administratie	23
De praktijkverzekeringen	23
De bereikbaarheid van de praktijk	24
De bereikbaarheid binnen en buiten praktijkuren	24
De bereikbaarheid tijdens waarneming	24
Het informeren van patiënten	25
De organisatie van de praktijk	25
De klassiek homeopathische behandeling	25
Meerdere behandelingsmethoden en/of diagnosetechnieken	25
BEROEPSCODE VOOR ETHIEK EN GEDRAG	26
BELOFTE VAN GEHEIMHOUDING, GEBASEERD OP DE EED VAN HIPPOCRATES	26
VISIE OP HET BEROEP	27
PRIVACYBESCHERMING	28
OMGANG MET DIEREN EN EIGENAREN/VERZORGERS	29
OMGANG MET COLLEGA-KLASSIEK HOMEOPATEN EN KLASSIEK HOMEOPATEN IN OPLEIDING	30
OMGANG MET DIERENARTSEN EN ANDERE BEHANDELAARS	31
GEDRAGSCODE STAGIAIRES	32
REGISTRATIE	33
INLEIDING	33
DE REGISTRATIEPROCEDURE	33
BIJLAGE 1	
INTERCOLLEGIALE TOETSING EN INTERVISIE	

VOORWOORD

Voor u ligt het beroepsregister. Hierin vindt u alle informatie die u nodig heeft om een gedegen besluit te kunnen nemen of de BKHD wel de beroepsvereniging is die aansluit bij uw verwachtingen.

Het register klassiek homeopaten voor dieren van de BKHD is een openbaar register van praktiserende klassiek homeopaten voor dieren die voldoen aan het kwaliteitsbeleid van de BKHD. Het beroep van klassiek homeopaat voor dieren wordt niet bij wet beschermd. Ieder die dat wil, al dan niet deskundig en professioneel, kan zich klassiek homeopaat voor dieren noemen. Klassiek homeopaten voor dieren kunnen zich voor de buitenwereld alleen kwalitatief onderscheiden door zich aan te sluiten bij de beroepsvereniging klassiek homeopaten voor dieren.

Een klassiek homeopaat voor dieren, die deskundig en overeenkomstig het kwaliteitsbeleid van de BKHD het beroep professioneel uitoefent en de registratieprocedure met positief resultaat heeft doorlopen wordt opgenomen in het register klassiek homeopaten voor dieren van de BKHD. Vanaf dat moment mag de klassiek homeopaat voor dieren het logo van de BKHD, als zijnde het kwaliteitsbeeldmerk van de vereniging, voeren. Door dit logo van de BKHD kan de eigenaar van de patiënt de gekwalificeerde klassiek homeopaat voor dieren herkennen en is de eigenaar van de patiënt zo nodig tevens verzekerd van een zorgvuldige en onafhankelijke klachtenbehandeling.

We hopen u voldoende geïnformeerd te hebben.

Wanneer u nog vragen heeft kunt u contact met ons opnemen via info@bkhd.nl.

Het bestuur.

BEROEPSPROFIEL

INLEIDING

Het Beroepsprofiel klassiek homeopaat voor dieren van de BKHD geeft antwoord op de vraag, wat de specifieke functie van de klassiek homeopaat voor dieren is en welke specifieke voorwaarden bij deze functie horen. De klassiek homeopaat voor dieren dient bij de uitoefening van zijn beroep te voldoen aan de omschrijving van deze functie en taken. De term beroepsprofiel verwijst naar een gestructureerde verzameling uitspraken over functie en voorwaarden, die als regel in een omschrijving van een bepaald beroep voorkomen.

Het uitgangspunt van het beroepsprofiel is de autonome beroepsuitoefening van de klassiek homeopaat voor dieren, gebaseerd op een geheel eigen en goed te onderscheiden behandelingsmethode. De eigenheid van dit vakgebied en de daarmee samenhangende beroepsuitoefening van de klassiek homeopaat voor dieren staat in dit beroepsprofiel centraal en wordt onderschreven door alle aangesloten leden van de BKHD.

Het beroepsprofiel is als volgt opgebouwd:

1. Functie omschrijving
2. Plaatsbepaling binnen dierenwelzijn en gezondheid
3. Functie inhoud
4. Functie eisen en voorwaarden

Tot slot

Indien er in de tekst de klassiek homeopaat voor dieren wordt genoemd, wordt hiermee bedoeld de klassiek homeopaat voor dieren die geregistreerd is bij de BKHD.

Voor de leesbaarheid van de tekst is gekozen voor de mannelijke vorm. Waarin de tekst de mannelijke vorm wordt gebruikt, kan ook de vrouwelijke vorm worden gelezen.

FUNCTIEOMSCHRIJVING

Onder de functie van de klassiek homeopaat voor dieren wordt verstaan het geheel van verantwoordelijkheden, bevoegdheden en taken van de klassiek homeopaat voor dieren binnen de mogelijkheden van de gezondheidszorg bij dieren.

De functie van de klassiek homeopaat voor dieren is gericht op het verlenen van zorg aan dieren, ter bevordering of instandhouding van hun welzijn en optimaal functioneren, zowel gedragsmatig als fysiek. Op deze wijze draagt de functie van klassiek homeopaat voor dieren tevens bij aan de gezondheid en welzijn van dieren in totaliteit.

PLAATSBEPALING BINNEN DIERENWELZIJN EN GEZONDHEID

De klassieke homeopathie is een autonome behandelingsmethode. De klassiek homeopaat voor dieren functioneert autonoom en overziet het terrein van gezondheid, gedrag, welzijn en ziekte in hoofdlijnen.

De klassiek homeopaat voor dieren kan door de eigenaar van het dier direct en zelfstandig worden geconsulteerd. Ook kan evenwel doorverwijzing plaatsvinden door andere behandelaars van het dier.

De klassiek homeopaat voor dieren staat binnen de behandeling in relatie tot anderen:

1. de eigenaar van het dier dat de behandeling ondergaat,
2. de omgeving van het dier,
3. eventuele andere behandelaars, bijvoorbeeld dierenartsen of collegae klassiek homeopaten voor dieren.

De klassiek homeopaat voor dieren kan individueel en binnen een groepspraktijk functioneren.

FUNCTIE INHOUD

De doelgroep van de klassiek homeopaat voor dieren

Klassieke homeopathie is een algemene en integrale geneeswijze. Dat wil zeggen dat er geen specialisaties bestaan en ieder dier in principe tot de doelgroep van de klassiek homeopaat voor dieren behoort.

De klassiek homeopaat voor dieren behandelt ieder dier aangeboden door de eigenaar, mits hij over voldoende kennis beschikt van de desbetreffende diersoort. In voorkomende gevallen worden ook dieren behandeld waarvan geen eigenaar bekend is.

De wijze van behandelen

De klassiek homeopaat voor dieren geeft aan de individuele eigenaar van het dier persoonlijke, integrale, continue, directe, permanente en ambulante zorg:

1. De behandeling door de klassiek homeopaat voor dieren is persoonlijk vanwege de directe relatie tussen de eigenaar van het dier en de klassiek homeopaat voor dieren en vanwege de afstemming van de behandeling op de individualiteit van het dier.
2. De behandeling is integraal in die zin dat gedragsmatige en fysieke aspecten van het dier worden geïntegreerd. Het dier wordt als totaal benaderd en behandeld (integrale behandelingswijze).
3. De behandeling is continu. Dit betekent dat de behandeling zich over een langere periode uitstrekt, vanaf de eerste behandelvraag tot het moment dat het dier geheel of zoveel mogelijk vrij van klachten is. Aandacht voor de levensloop, vroegere en huidige gebeurtenissen en mogelijk toekomstige ontwikkelingen voor het dier is inherent aan de klassiek homeopathische behandeling.
4. De behandeling is direct. Dit betekent, dat er direct overleg mogelijk is. Na dit overleg kan behandeling van het dier plaatsvinden of kan voor behandeling een afspraak worden gemaakt.
5. De behandeling is permanent in die zin dat de klassiek homeopaat voor dieren dient te zorgen voor adequate bereikbaarheid en een adequate waarnemingsregeling.
6. De behandeling van het dier kan zowel in de praktijk van de klassiek homeopaat voor dieren plaatsvinden als op locatie (de verblijfplaats van het dier).

De klassiek homeopaat voor dieren gaat bij de behandeling niet verder dan die zorg, die noodzakelijk is voor de klassiek homeopathische behandeling.

De klassiek homeopathische behandeling

De klassiek homeopaat voor dieren behandelt het dier, wanneer het totaalbeeld van symptomen van het dier op gedrags- en fysiek niveau adequaat, volgens de principes van de klassieke homeopathie, kan worden behandeld. De behandeling van de klassiek homeopaat voor dieren kan preventief, curatief en palliatief zijn.

De klassiek homeopaat voor dieren behandelt dieren met chronische en acute symptoombeelden (chronische en acute ziekten), indien de aard van de symptomen zodanig is dat behandeling door hem, naar zijn inzicht, verantwoord is.

In de klassieke homeopathische behandeling spelen naast de kennis en de praktijkervaring van de klassiek homeopaat voor dieren tevens zijn levenservaring en intuïtie een rol.

De klassiek homeopaat voor dieren kan ten behoeve van de behandeling ook andere behandelaars raadplegen. Ook is het mogelijk dat het dier gedurende een opname in een dierenkliniek tevens klassiek homeopathisch wordt behandeld.

De klassiek homeopaat voor dieren behandelt consultatief. Voor het consult wordt in het algemeen een afspraak gemaakt.

Als integraal onderdeel van de behandeling verschaft de klassiek homeopaat voor dieren de eigenaar van het dier indien nodig tijdens of na afloop van een consult een of meerdere homeopathische geneesmiddelen, die bij de prijs van het consult zijn inbegrepen.

Preventie

De klassiek homeopaat voor dieren bevordert de preventie van ziekten en aandoeningen door:

1. Adequate behandeling van het dier. Dit voorkomt, volgens de principes van de klassieke homeopathie, de ontwikkeling van het totaalbeeld van symptomen van het dier (op gedrags- en fysiek niveau) naar een verstoring op dieper niveau.
2. Het signaleren van gewoonten en ontwikkelingen die de gezondheid kunnen beïnvloeden. De klassiek homeopaat voor dieren geeft gevraagd en, in die gevallen waarin naar zijn inzicht daartoe aanleiding bestaat, ongevraagd, voorlichting op het gebied van preventie aan individuen en groepen die met dieren te maken hebben. Hij stimuleert het eigen verantwoordelijkheidsbesef van de eigenaar van het dier en hij stimuleert in dit kader de zelfzorg.

Relatie met andere behandelingsmethoden en onderzoekstechnieken in dezelfde praktijk

De klassiek homeopaat voor dieren begint de behandeling met een klassiek homeopathische anamnese en baseert daarop de keuze van het juiste homeopathische middel.

Naast de klassiek homeopathische anamnese kan de klassiek homeopaat voor dieren ook andere technieken gebruiken bij het vinden van het passende homeopathische geneesmiddel. Deze andere onderzoekstechnieken dienen de klassiek homeopathische behandelingsmethode te ondersteunen. Ze dienen naast, en niet in plaats van, de klassiek homeopathische anamnese gebruikt te worden.

Indien de klassiek homeopaat voor dieren in zijn praktijk ook andere behandelingsmethoden en onderzoekstechnieken toepast, dan dient het voor de eigenaar van het dier duidelijk te zijn, wanneer en waarom een andere behandelingsmethode of onderzoekstechniek wordt toegepast. De andere behandelingsmethode dient de werking van het homeopathisch geneesmiddel niet te verstoren. Tevens dient de andere behandelingsmethode geen nieuwe symptomen te veroorzaken. In de titel van de behandelaar, in de naam van de praktijk, in de voorlichting aan de eigenaar van het dier en in publicaties over de praktijk dient duidelijk te zijn welke behandelingsmethoden en onderzoekstechnieken worden toegepast.

Het beroepsprofiel klassiek homeopaat voor dieren is alleen van toepassing op de klassiek homeopathische behandelingsmethode.

Relatie met andere behandelaars

De klassiek homeopaat voor dieren staat open voor communicatie met andere behandelaars.

Indien de klassiek homeopaat voor dieren naar zijn inzicht het dier niet kan behandelen, adviseert hij de eigenaar van het dier bij doorverwijzing naar een andere behandelaar.

De klassiek homeopaat voor dieren kan, indien dat naar zijn inzicht noodzakelijk is, de eigenaar van het dier adviseren een diagnose te laten stellen door een andere behandelaar.

De klassiek homeopaat voor dieren onderhoudt daarbij, indien van belang voor de voortgang van de behandeling, contact met de eigenaar van het dier en met de betreffende behandelaar, mits de eigenaar van het dier hiervoor toestemming heeft gegeven en met inachtneming van het beroepsgeheim.

Grenzen van de verantwoordelijkheid

Het is de verantwoordelijkheid van de klassiek homeopaat voor dieren zich te houden aan het gestelde in dit beroepsregister en dit te realiseren door te voldoen aan het beschreven beroepsprofiel. Op dit beroepsprofiel is elke bij de BKHD geregistreerde klassiek homeopaat voor dieren, die in Nederland zijn beroep uitoefent, aanspreekbaar. Tevens is deze klassiek homeopaat voor dieren aanspreekbaar op het naleven van de beroepscode voor ethiek en gedrag.

Indien de eigenaar van het dier, of het dier schade ondervindt, doordat de klassiek homeopaat voor dieren zich niet aan het beroepsprofiel of de beroepscode houdt, kan de klassiek homeopaat voor dieren door het bestuur van de BKHD en/of door de civiele of strafrechter ter verantwoording worden geroepen.

De klassiek homeopaat voor dieren is verantwoordelijk voor de klassiek homeopathische behandeling. Hij kan niet verantwoordelijk worden gesteld voor de keuze van de eigenaar van het dier om het dier volgens de principes van de klassieke homeopathie te laten behandelen. Wel is het de verantwoordelijkheid van de klassiek homeopaat voor dieren de eigenaar van het dier erop te wijzen, dat hij de klassiek homeopaat voor dieren op de hoogte dient te houden van de reacties van het dier op het homeopathisch geneesmiddel en van veranderingen, die invloed kunnen hebben op de behandeling. De klassiek homeopaat voor dieren kan vervolgens niet verantwoordelijk worden gesteld voor het verloop van de behandeling, als de eigenaar van het dier de behandelingsvoorschriften niet naleeft. Tevens kan de klassiek homeopaat voor dieren niet verantwoordelijk worden gesteld, voor de wijze waarop de eigenaar van het dier het dier huisvest en gebruikt en de daaruit voortvloeiende gevolgen voor de behandeling.

Het is de verantwoordelijkheid van de klassiek homeopaat voor dieren om de eigenaar van het dier voor het afbouwen van medicijnen door te verwijzen naar de voorschrijver van het medicijn. Indien de eigenaar van het dier tijdens de klassiek homeopathische behandeling zelfstandig en zonder overleg met de voorschrijver de medicatie afbouwt, valt dit buiten de verantwoordelijkheid van de klassiek homeopaat voor dieren.

De verantwoordelijkheid van de klassiek homeopaat voor dieren houdt op, zodra de behandeling door de eigenaar van het dier of de klassiek homeopaat voor dieren wordt beëindigd of zodra bij doorverwijzing of waarneming de behandeling door een andere behandelaar wordt overgenomen. De klassiek homeopaat voor dieren is niet (mede)verantwoordelijk voor behandeling en verdere actie van een andere behandelaar.

FUNCTIE EISEN EN VOORWAARDEN

De klassiek homeopaat voor dieren dient opgenomen te zijn in het register van klassiek homeopaten voor dieren van de BKHD. De klassiek homeopaat voor dieren dient voor opname in dit register te functioneren, zoals gesteld in het beroepsregister en te voldoen aan alle registratiecriteria die op basis van het beroepsprofiel zijn gesteld.

De klassiek homeopaat voor dieren zorgt voor naleving van de beroepscode voor ethiek en gedrag. Het register van klassiek homeopaten voor dieren van de BKHD is openbaar.

Onder de functie eisen en voorwaarden van de klassiek homeopaat voor dieren wordt verstaan datgene waaraan dient te worden voldaan, om het gestelde in de functieomschrijving te realiseren. De klassiek homeopaat voor dieren mag bij de behandeling niet verder gaan dan die voorwaarden die noodzakelijk zijn voor de klassiek homeopathische behandeling. De functie eisen en voorwaarden zijn ingedeeld in 4 gebieden.

De 4 gebieden zijn:

1. De eisen en voorwaarden betreffende de behandeling:
Deze taken van de klassiek homeopaat voor dieren omvatten de anamnese, onderzoek en de keuze van het homeopathische middel, de uitvoering en de evaluatie van de behandeling.
2. De eisen en voorwaarden betreffende de kwaliteit van beroep en beroepsbeoefenaar.
3. De eisen en voorwaarden betreffende de organisatie van de praktijk.
4. De overige eisen en voorwaarden:
In dit gebied komen die taken aan de orde die van belang zijn voor de ontwikkeling en het uitdragen van het beroep en de beroepsgroep.

In de beschrijving van een gebied van eisen en voorwaarden is de volgorde willekeurig. Dat wil zeggen dat het laatst genoemde gebied even belangrijk kan zijn voor het functioneren van de klassiek homeopaat voor dieren, als het eerste gebied.

De eisen en voorwaarden betreffende de behandeling

Eisen en voorwaarden met betrekking tot de anamnese en keuze van het homeopathische middel

De klassiek homeopaat voor dieren:

1. Gaat bij het aannemen van een nieuw dier in op de hulpvraag die de eigenaar van het dier stelt.
2. Draagt zorg voor de verduidelijking van de hulpvraag, namelijk voor datgene waarvoor het dier in eerste instantie komt, zijn symptomen of problemen.
3. Laat in de wijze van observeren, vragen stellen en onderzoek, zijn klassiek homeopathische deskundigheid tot uiting komen.
4. Zorgt voor een open, respectvol en betrokken contact met de eigenaar van het dier en inachtneming van het beroepsgeheim.
5. Beheerst de technieken voor een goede klassiek homeopathische anamnese, namelijk:
 - 5.1 De spontane rapportage: alleen de eigenaar van het dier heeft het woord.
 - 5.2 De gestuurde rapportage: klassiek homeopaat voor dieren en eigenaar van het dier werken samen aan het vervolledigen van het spontane verslag.
 - 5.3 De indirecte ondervraging: om de totaliteit van de symptomen te verkrijgen, wordt zonder suggestieve vragen te stellen datgene nagevraagd aan de eigenaar van het dier, wat de klassiek homeopaat voor dieren nodig heeft om zijn behandeling op te kunnen baseren en waarover de eigenaar van het dier nog niets heeft gezegd.
 - 5.4 Observatie van fysieke symptomen en gedrag van het dier.
 - 5.5 Biografische anamnese (voorgeschiedenis van het dier en zijn afkomst).
 - 5.6 Het algemeen en specifiek lichamelijk onderzoek: de klassiek homeopaat voor dieren beheerst die aspecten van het onderzoek die voor de klassiek homeopathische behandeling van belang zijn. Bij de klassiek homeopathische behandeling is het niet altijd noodzakelijk lichamelijk onderzoek te verrichten om een bevestiging te krijgen van fysieke symptomen. De keuze van het juiste homeopathisch geneesmiddel hangt niet af van fysieke symptomen alleen, maar eveneens van gedragsymptomen.
6. Passen de klachten of problemen van de eigenaar van het dier op gedrags- en fysiek niveau in het totaalbeeld van symptomen. Dit vormt de basis voor de klassiek homeopaat voor dieren, waarop hij zijn behandeling baseert.
De klacht of het probleem gezien als een onderdeel van het totaalbeeld van de symptomen.
7. Herkent een acuut symptoombeeld in verband met de hieruit voortvloeiende therapie.
8. Schenkt aandacht aan externe ziekmakende factoren, waaraan het dier bloot staat en deelt dit mee aan de eigenaar.
9. Zoekt naar de kern van de verstoring op gedrags- en fysiek niveau.
10. Gaat uit van de kwaliteit van de symptomen van het dier en bepaalt daarmee het zwaartepunt van de individuele symptomatologie.
De kwaliteit hangt af van de nauwkeurigheid van de symptomen (karakteristiek, sleutel-symptoom, ongewoon, spontaan geobserveerd, volledig etc.) en van de gradatie in de hiërarchie van de symptomen (aetiologie, gedragsymptomen, generaliteiten, etc.).
11. Herkent blokkades, die bij het dier aanwezig kunnen zijn en de genezing in de weg staan.
12. Kan in de meest voorkomende situaties een medische diagnose stellen. Dat wil zeggen dat de klassiek homeopaat voor dieren risicodragende situaties herkent, die allopathische zorg vereisen en in die situaties het dier zal doorverwijzen voor onderzoek of behandeling.
13. Herkent symptomen die naar inzicht van de klassiek homeopaat voor dieren niet volgens de principes van de klassieke homeopathie behandeld kunnen worden, en verwijst de eigenaar met zijn dier zo nodig door.
14. Zoekt naar het bij het dier passende homeopathische geneesmiddel door repertorisatie, vergelijking van het symptoombeeld van het dier en het homeopathisch geneesmiddelbeeld en door vergelijking van materia medica.

De eisen en voorwaarden met betrekking tot de uitvoering van de behandeling

De klassiek homeopaat voor dieren:

1. Laat de behandeling aansluiten bij de taken met betrekking tot anamnese en keuze van het juiste homeopathische middel.
2. Stelt een behandelingsplan op. Dit bestaat uit het aangeven welk homeopathisch geneesmiddel op welk moment in de behandeling ingezet gaat worden, de potentiehoogte, de potentiesoort en de wijze van toediening, de prognose en de evaluatiemomenten.
3. Begeleidt de eigenaar van het dier gedurende de behandeling door:
 - 3.1 Het totale genezingsproces, in samenspraak met de eigenaar van het dier, te begeleiden.
 - 3.2 De eigenaar van het dier inzicht te verschaffen in de voor de behandeling belangrijke aspecten, zoals de behandeling zelf, de gebruiksaanwijzing voor inname van het homeopathisch geneesmiddel, de reacties en de prognose.
 - 3.3 De eigenaar van het dier erop te wijzen dat hij de klassiek homeopaat voor dieren op de hoogte houdt van de reacties op het homeopathisch geneesmiddel en van eventuele veranderingen in omstandigheden die van invloed kunnen zijn op de behandeling.
 - 3.4 De eigenaar van het dier inzicht te verschaffen in het genezingsproces van zijn dier.
 - 3.5 Het geven van voor de eigenaar van het dier belangrijke adviezen, aanwijzingen en voorlichting met betrekking tot de zorg die hij zelf kan verlenen aan zijn dier.
 - 3.6 De eigenaar van het dier de noodzakelijke begeleiding te geven.
4. Registreert de gegevens van de eigenaar van het dier en het dier duidelijk ten behoeve van de dossieropbouw, waarneming en doorverwijzing.
5. Stelt aan de hand van de reacties van het dier op het homeopathisch geneesmiddel het behandelingsplan zo nodig bij.
6. Heeft inzicht in allopathische medicatie in verband met de relatie van deze medicatie tot het homeopathisch geneesmiddel en eventuele risico's voor het dier, die kunnen optreden als de eigenaar van het dier de allopathische medicatie afbouwt.
7. Heeft kennis van de grenzen van de klassieke homeopathie en kan hierdoor adequaat doorverwijzen naar andere behandelaars.

De eisen en voorwaarden met betrekking tot de evaluatie van de behandeling

De klassiek homeopaat voor dieren:

1. Beoordeelt de reacties van het dier op het homeopathisch geneesmiddel en ziet er op toe dat het genezingsproces zich in de goede richting ontwikkelt (volgens de wetten van Hering) door er op te letten dat de symptomen niet onderdrukt zijn, waardoor deze naar een dieper niveau verplaatst kunnen zijn.
2. Houdt zicht op de ontwikkeling van het totaalbeeld van de symptomen van het dier op gedrags- en fysiek niveau door middel van herhaalde anamnese en onderzoek.
3. Bezielt het behandelingsplan steeds kritisch aan de hand van het verloop van de symptomen en stelt het plan zo nodig bij.
4. Bespreekt het resultaat en de eventuele aanpassingen van de behandeling met de eigenaar van het dier.
5. Evalueert het eindresultaat van de behandeling met de eigenaar van het dier.
6. Geeft voorlichting aan de eigenaar van het dier om eventuele herhaling of toename van de symptomen te voorkomen.
7. Krijgt door middel van evaluatie van de behandeling inzicht in het eigen therapeutisch handelen.

De eisen en voorwaarden betreffende de kwaliteit van beroep en beroepsbeoefenaar

Eisen en voorwaarden met betrekking tot de beroepsorganisatie

De klassiek homeopaat voor dieren:

1. Participeert in de eigen beroepsorganisatie.
2. Bevordert zo nodig en indien mogelijk de eenheid binnen de vereniging.
3. Bevordert zo nodig en indien mogelijk de samenwerking in de regio, bijvoorbeeld door middel van activiteiten in de regio.

Eisen en voorwaarden met betrekking tot kennisbevordering

De klassiek homeopaat voor dieren:

1. Deelt kennis met collegae klassiek homeopaten
2. Schrijft zo mogelijk publicaties en geeft zo mogelijk lessen op het eigen vakgebied ten behoeve van de opleiding van studenten of bij- en nascholing van collegae klassiek homeopaten voor dieren.
3. Neemt initiatieven aangaande of participeert zo nodig en indien mogelijk in vakopleidingen tot klassiek homeopaat voor dieren.
4. Begeleidt zo nodig en indien mogelijk stagiaires die worden opgeleid tot klassiek homeopaat voor dieren.
5. Neemt initiatieven tot of participeert zo nodig en indien mogelijk in activiteiten op het gebied van onderzoek met betrekking tot de klassieke homeopathie bij dieren.

Eisen en voorwaarden met betrekking tot anderen

De klassiek homeopaat voor dieren:

1. Participeert zo nodig en indien mogelijk in opleidingen ten behoeve van de behandeling.
2. Participeert zo nodig en indien mogelijk in de organisatie van de gezondheid
3. Geeft zo nodig en indien mogelijk voorlichting aan publiek, overheid, verzekeringsmaatschappijen, dierenverenigingen en andere organisaties.

Startbekwaamheid

Voor het garanderen van de startbekwaamheid van de klassiek homeopaat voor dieren in het register van klassiek homeopaten voor dieren van de BKHD kunnen alleen worden opgenomen:

1. Afgestudeerden van een door de BKHD erkend opleidingsinstituut (zie bijlage 1).
2. Afgestudeerde klassiek homeopaten door middel van bijscholing aan een door de BKHD erkend opleidingsinstituut
De klassiek homeopaat voor mensen dient een aanvullend examen voor klassiek homeopaten voor dieren te hebben gehaald bij een door de BKHD erkende beroepsopleiding (zie bijlage 1).
3. Studenten
Studenten dienen in opleiding te zijn bij een door de BKHD erkende beroepsopleiding. (zie bijlage 1)

Naast de registratie van nieuwe leden vindt ook (her)registratie voor oud-leden plaats.

Uitbreiding van de vakbekwaamheid

De klassiek homeopaat voor dieren is opgeleid tot het deskundig en onder eigen verantwoordelijkheid uitvoeren van het beroep. Deze startbekwaamheid wordt na de beroepsopleiding uitgebreid in een voortdurend proces van deskundigheidsbevordering. De uitbreiding van de vakbekwaamheid vindt via verschillende wegen plaats, namelijk door:

1. Het opdoen van ervaring in de praktijk.
2. Mentorbegeleiding bij de start van de praktijk.
3. Het regelmatig bestuderen van vakliteratuur.
4. Het evalueren en toetsen van het eigen functioneren.
5. Deelname aan een intercollegiale werkgroep (inclusief intercollegiale toetsing).

Het doel van intercollegiale samenwerking is:

- 5.1 Het bevorderen van de eenheid binnen de vereniging.
- 5.2 Het bevorderen van bereikbaarheid en waarneming.
- 5.3 Het bevorderen van de samenwerking in de activiteiten van de regio.
- 5.4 Het verkrijgen van inzicht in- en toetsing van het eigen therapeutisch handelen.
- 5.5 Het verhogen van de deskundigheid door het bespreken van klassiek homeopathische onderwerpen, zoals klassiek homeopathische filosofie, materia medica, repertoriumkennis en casuïstiek.

De klassiek homeopaat voor dieren dient actief lid te zijn van een door de BKHD erkende intercollegiale werkgroep om de kwaliteit van het beroep te verhogen. Intercollegiale toetsing en intervisie zijn middelen om tot de gewenste kwaliteitsverhoging te komen. Een complete beschrijving van intercollegiale werkgroepen, inclusief toetsing is in bijlage 2 opgenomen.

Een intercollegiale werkgroep dient omwille van het kwaliteitsniveau te bestaan uit minimaal 3 leden van de BKHD (toetsbare norm) en minimaal 6 x 1 dagdeel per jaar bij elkaar te komen.

Het overleg in de intercollegiale werkgroep vindt plaats op basis van gelijkheid. Dit wil zeggen dat er geen begeleiding is en geen van de aanwezigen als mentor/docent betaald wordt (in die gevallen betreft het mentorbegeleiding of nascholing).

Pas afgestudeerde klassiek homeopaten worden omwille van het kwaliteitsniveau geadviseerd zich aan te sluiten bij een bestaande werkgroep, zodat de werkgroepen gemengd zijn qua opleiding en ervaring.

De startende klassiek homeopaat voor dieren wordt geadviseerd gedurende de eerste 1 tot 3 jaar van praktiseren begeleid te worden door een ervaren collega/mentor.

6. Het opleiden van studenten (doceren en stagebegeleiding).
7. Het scholen en begeleiden van collega's (doceren, publiceren en mentorbegeleiding).
8. Deelname aan onderzoek.
9. Regelmatige nascholing.

De klassiek homeopaat voor dieren dient zich in een continu proces van deskundigheidsbevordering regelmatig na te scholen:

- 9.1 De klassiek homeopaat voor dieren dient per jaar minimaal vier door de BKHD erkende nascholingsdagen homeopathie en/of regulier medische vakken te volgen (of acht dagen in twee jaar).
- 9.2 Hiervan dienen minimaal twee nascholingsdagen per jaar (of vier in twee jaar) de klassieke homeopathie te betreffen.
- 9.3 Deze nascholingsdagen worden jaarlijks geregistreerd na overleg van de deelnamebewijzen.

Indien er sprake is van een periode tussen het diplomeringsjaar en de registratie bij de BKHD - dient de klassiek homeopaat voor dieren in deze tussenliggende periode de vakbekwaamheid door middel van nascholing op peil te houden:

- 9.4 De klassiek homeopaat voor dieren dient voor registratie de bewijzen te overleggen van minimaal vier BKHD - erkende nascholingsdagen per jaar (conform de geregistreerde klassiek homeopaat voor dieren) over de periode van maximaal drie kalenderjaren voorafgaand aan de registratie.
- 9.5 Deze periode gaat in na het diplomeringsjaar.

Door de BKHD erkende nascholing

De organisator van de nascholing kan vooraf de nascholing accreditatie bij de BKHD aanvragen. Nascholingsaccreditatie vindt plaats op basis van de volgende criteria:

1. Het onderwerp tijdens klassiek homeopathische nascholing betreft de klassiek homeopathische filosofie, materia medica, gedrag/communicatie, repertorisatie en/of casuïstiek. Nascholing over praktijkvoering, therapeutische vaardigheden, psychologie, persoonlijke ontwikkeling, en dergelijke is zeer waardevol, maar wordt niet gerekend tot klassiek homeopathische nascholing.
2. Nascholing van regulier medische vakken dient minimaal op HBO-niveau plaats te vinden en aan te sluiten op de klassiek homeopathische praktijk. Men denke hierbij aan nascholing over pathologie (per orgaansysteem of ziektebeeld), effecten van reguliere medicatie, nieuwe inzichten en ontwikkelingen in de regulier medische behandeling, en dergelijke.
3. De nascholingsdag bestaat uit minimaal zes lesuren. Hierbij wordt gerekend in docenturen; eventuele studie uren worden buiten beschouwing gelaten.
4. Deelname aan de nascholing wordt door de organisator bevestigd door het overleggen van een presentielijst of er wordt een individueel deelnamecertificaat uitgereikt met daarop vermeld het onderwerp, de docent en de duur van de nascholing (aantal dagen/dagdelen of klokuren).
5. De nascholing dient gegeven worden te door een BKHD - erkend nascholingsdocent.

Door de BKHD erkende nascholingsdocenten

De kwaliteit van de nascholing is zeer afhankelijk van de bekwaamheid van de nascholingsdocent. De organisator van de nascholing kan vooraf aan de nascholing erkenning van de BKHD van de nascholingsdocent aanvragen. Erkenning van de docent vindt plaats op basis van de volgende criteria:

1. De docent is geregistreerd bij de BKHD.
2. De docent heeft voldoende klassiek homeopathische praktijkervaring en kan zich als erkend docent registreren door middel van een "Erkend Docent Registratieformulier" van de BKHD.
3. De docent beschikt over didactische vaardigheden (bij voorkeur een onderwijsakte en/of voldoende leservaring).
4. De verlenging van de erkenning van de BKHD geschiedt jaarlijks stilzwijgend.
5. De erkenning wordt beëindigd indien de docent niet meer aan de criteria voldoet of indien na evaluatie blijkt dat de docent niet capabel is.
6. Ingeval van regulier medische nascholing dient de docent (dieren)arts te zijn. In verband met het aansluiten van de lesstof op de klassiek homeopathische praktijk dient de docent kennis te hebben van klassieke homeopathie.

Voor een overzicht van de erkende nascholingsdocenten: zie www.bkhd.nl. (Dit overzicht is nog niet op de site geplaatst).

De eisen en voorwaarden betreffende de organisatie van de praktijk

De praktijkruimte

Het praktijkpand

1. De homeopaat voor dieren zorgt voor een goede bereikbaarheid van de praktijk of werkt op locatie.
2. De praktijk dient aan de buitenkant van het pand duidelijk herkenbaar te zijn. Tevens dient de afspraakregeling en de bereikbaarheid bij afwezigheid te zijn vermeld.
3. De praktijk dient gescheiden te zijn van de privé-ruimten. Eigenaar en dier dienen de praktijk te kunnen bereiken zonder de privé-ruimten te betreden, met uitzondering van de gang, hal of trappenhuis.
4. De praktijk dient in goede staat van onderhoud te zijn en te voldoen aan alle wettelijke voorschriften (bv. aangaande de elektriciteit).
5. Zowel de praktijk als de toegang tot de praktijk dienen veilig te zijn (het voorkomen van gladheid, plaatsen van een traphekje, kind- en dierveilige stopcontacten, en dergelijke).
6. De klassiek homeopaat voor dieren dient te beschikken over een spreekkamer van redelijke grootte (min. 8 m² vloeroppervlak), die goed verlicht en verwarmd kan worden.
7. Geadviseerd wordt een vloeroppervlak van minimaal 10 m².
8. Er dient een wachtruimte te zijn die goed geventileerd, verwarmd en verlicht kan worden. (Deze wachtruimte is ook voor kleinere praktijken van belang ingeval dat een partner of de eigenaar tijdens het consult even buiten de spreekkamer moet wachten.)
9. Er dient een geluids- en zichtdichte scheiding te zijn tussen wachtruimte en spreekkamer. Het in de spreekkamer besprokene mag niet verstaanbaar zijn in de wachtruimte.
10. In de onmiddellijke nabijheid van spreekkamer of wachtruimte dienen voldoende sanitaire faciliteiten aanwezig te zijn, zoals toilet en wasgelegenheid. Het toilet dient in een aparte ruimte te zijn (dus niet in de badkamer).

De praktijkinrichting

1. De praktijk dient voorzien te zijn van een adequate inrichting. Van belang is dat de eigenaar en zijn dier zowel in de wachtkamer, als in de spreekkamer goed kan zitten.
2. Het interieur van de praktijk dient in goede staat van onderhoud en veilig te zijn.
3. In de praktijk dient de mogelijkheid te zijn voor het bergen van (natte) kleding, paraplu's, en dergelijke

De omgeving van de praktijk

1. In de directe omgeving van de praktijk dient een ruimte te zijn (buiten/binnen) om een dier te kunnen zien lopen.
2. Voor eigenaren met paarden die bij de homeopaat voor dieren op bezoek komen dient de omgeving geen gevaar op te leveren voor het dier (b.v. honden, verkeer, e.d.). Tevens dient er minimaal een paddock aanwezig te zijn en voldoende ruimte om een auto met paardentrailer te parkeren.

Huisbezoek

Bij huisbezoek dient de klassieke homeopaat voor dieren zich direct te melden bij de eigenaar van het dier.

De hygiëne in de praktijk

De hygiënedoelstelling

De praktijk van de klassiek homeopaat voor dieren heeft een (groot) infectierisico. Omdat er altijd een zeker risico bestaat is het verstandig om een aantal regels in acht te nemen. Het doel van deze regels is drieledig:

1. Het voorkomen van besmetting van het dier door de klassiek homeopaat voor dieren.
2. Het voorkomen van besmetting van de klassiek homeopaat voor dieren door het dier.
3. Het voorkomen van besmetting van het dier door de praktijkruimtes.

De hygiëne van de praktijkruimte

1. De praktijkruimte van de klassiek homeopaat voor dieren dient opgeruimd en schoon te zijn.
2. De praktijkruimte moet voorzien zijn van een vloer die met water schoongemaakt kan worden.
3. De praktijkruimte dient minimaal dagelijks gereinigd te worden. Of wanneer dit nodig mocht zijn, b.v. na een angstplas van een dier.
4. De praktijkruimte dient regelmatig goed geventileerd te worden.
5. In de praktijkruimte geldt een rookverbod.
6. Het gebruik van wegwerp materialen is aan te raden, zoals het gebruik van papieren handdoeken.

De persoonlijke hygiëne van de klassiek homeopaat voor dieren

De klassiek homeopaat voor dieren dient te zorgen voor een schoon en verzorgd uiterlijk.

De hygiëne in contact met de eigenaar en zijn dier

1. De klassiek homeopaat voor dieren dient bij wondjes en andere huidbeschadigingen aan zijn handen, deze te beschermen door het dragen van wegwerphandschoenen. Na het uitdoen van de handschoenen dienen de handen te worden gereinigd.
2. Voor en na fysieke diagnostiek dient de klassiek homeopaat voor dieren zijn handen te reinigen, bijvoorbeeld met water en zeep.
3. De klassiek homeopaat voor dieren dient bij fysieke diagnostiek te zorgen voor een gedesinfecteerd instrumentarium. Na gebruik dient het instrumentarium afgespoeld te worden onder stromend water en daarna gedesinfecteerd te worden.
4. De klassiek homeopaat voor dieren dient bij handelingen, waarbij de mogelijkheid bestaat om met bloed of andere lichaamsproducten in aanraking te komen, wegwerphandschoenen te gebruiken. Na het uitdoen van de handschoenen dienen de handen te worden gereinigd.

Richtlijnen voor desinfectie

1. Om een goede desinfectie te bereiken, zijn twee aspecten van belang:
 - 1.1 Huishoudelijke reiniging met een zeepoplossing (pH-neutraal) voorafgaande aan de desinfectie.
 - 1.2 Een juiste wijze van gebruik van het desinfectans.
2. Voor desinfectie komen alleen desinfectantia in aanmerking die in het kader van de Bestrijdingsmiddelenwet zijn toegelaten in ruimten waar mensen/dieren verblijven.
3. Chemische desinfectie kan op basis van chloor (een oplossing van hypochloriet). Een alternatief voor chloor is desinfectie met 70% alcohol.
4. Thermische desinfectie is ook mogelijk door middel van heet water of stoom van 70 tot 100 graden Celsius. Dit kan bv. door voorwerpen en instrumenten twintig minuten onder te dompelen in doorkokend water.

De praktijkvoering

1. De klassiek homeopaat voor dieren wordt voor de start van de praktijk dringend geadviseerd een ondernemingsplan op te stellen en te overleggen.
2. De klassiek homeopaat voor dieren oefent onder eigen naam praktijk uit, met vermelding van discipline, ook bij samenwerking in een groepspraktijk of centrum.
3. De klassiek homeopaat voor dieren is persoonlijk volledig aansprakelijk voor de wijze waarop hij zijn praktijk uitoefent. Onkunde geldt hierbij niet als verschoning.
4. Vestigingsplaats(en) en spreekuurtijden dienen aangemeld te zijn bij de BKHD.
5. De professionele toepassing van andere behandelingsmethoden en/of diagnose-technieken dan klassieke homeopathie dienen aangemeld te zijn bij de BKHD.
6. De klassiek homeopaat voor dieren heeft melding gedaan van de patiëntenadministratie aan het College Bescherming Persoonsgegevens (CBP – zie www.cbpweb.nl).

Reclame

1. Reclame zal op generlei wijze de klassieke homeopathie in diskrediet brengen. Zo zal de klassiek homeopaat voor dieren zich onthouden van het maken van reclame voor specifiek door hem behaalde genezingsresultaten of met specifiek door hem te genezen ziekten.
2. De klassiek homeopaat voor dieren mag in zijn reclame het lidmaatschap van de BKHD vermelden.
3. Verder zal hij alleen met toestemming van het bestuur de naam en het logo van de BKHD gebruiken.

De patiëntgegevens

Het patiëntendossier

1. De klassiek homeopaat voor dieren zal in het belang van een goede patiëntenbegeleiding van iedere patiënt de behandelingsgegevens in een nauwkeurig dossier bijhouden.
In het patiëntendossier zijn opgenomen:
 - 1.1 De eigenaargegevens.
 - 1.2 De naam en werkadres van de dierenarts (en specialist).
 - 1.3 De anamnese, inclusief de reguliere medicatie.
 - 1.4 De onderzoeksresultaten van derden.
 - 1.5 Overige noodzakelijke informatie om tot een verantwoorde behandeling te komen.
 - 1.6 Een respectvolle beoordeling van eigenaar en zijn dier.
 - 1.7 De analyse, inclusief de repertorisatie, differentiatie en motivatie.
 - 1.8 De geneesmiddelkeuzen.
 - 1.9 De beschrijving van het verloop van de behandeling.
2. De dossiers moeten bij elkaar worden bewaard op een voor de klassiek homeopaat voor dieren toegankelijke plaats, die echter ontoegankelijk is voor derden (Dossiers achter slot en grendel. Voor elektronische informatie vastlegging wordt een sluitend back-up en beveiligingssysteem vereist.
3. De klassiek homeopaat voor dieren dient de dossiers in zijn beheer te houden.
4. De klassiek homeopaat voor dieren dient er rekening mee te houden dat eigenaren kunnen vragen dit dossier in te zien. De eigenaar heeft naast inzagerecht tevens, op verzoek, recht op een kopie van het dossier (behalve de persoonlijke observaties van de klassiek homeopaat voor dieren. Deze kunnen om die reden beter apart worden genoteerd).

De patiëntenkaart

1. De klassiek homeopaat voor dieren dient van ieder dier een patiëntenkaart aan te leggen en deze kaart na ieder patiëntencontact in te vullen. Op de patiëntenkaart staan vermeld:
 - 1.1 De naam van het dier.
 - 1.2 De eigenaargegevens van het dier
 - 1.3 Telefoonnummer van de eigenaar
 - 1.4 Het soort dier en het ras.
 - 1.5 Mannelijk/vrouwelijk.
 - 1.6 Geboortedatum.
 - 1.7 De gegeven middelen met potentiekeuze en bijbehorende data.
2. Bij overdracht van de behandeling aan een collega klassiek homeopaat voor dieren en bij langdurige waarneming dient de patiëntenkaart aan de betreffende collega ter beschikking te worden gesteld.

Termijn van bewaren van de patiëntenkaart en het patiëntendossier

De termijn van bewaren dient men als minimale termijn te zien. Het is onderverdeeld in drie onderdelen.

1. 2 jaar na de dood van een patiënt
2. 5 jaar na laatst bekende behandeling
3. 2 jaar na bedrijfsbeëindiging

Na deze termijn kan het dossier op een verantwoorde wijze vernietigd worden.

De overdracht van patiëntengegevens

Beëindiging van de praktijk met opvolging:

1. De klassiek homeopaat voor dieren draagt bij beëindiging van zijn praktijk de patiëntengegevens die hij in zijn beheer heeft over aan zijn opvolger.
2. De klassiek homeopaat voor dieren meldt de BKHD de beëindiging van de praktijk en de naam van de opvolger, waaraan de patiëntengegevens zijn overgedragen.

Beëindiging van de praktijk zonder opvolging:

3. Indien er geen opvolger is in de praktijk dan dient de klassiek homeopaat voor dieren de patiëntengegevens na beëindiging van de praktijk 2 jaar te bewaren en daarna zorg te dragen voor de vernietiging.
4. Gedurende deze 2 jaar meldt de klassiek homeopaat voor dieren eventuele verhuizingen aan de BKHD, zodat bekend is waar de patiëntengegevens zich bevinden.

Ingeval van overlijden van de klassiek homeopaat voor dieren dient als volgt zorg gedragen te worden voor de patiëntengegevens:

5. De patiëntengegevens worden bij de door de klassiek homeopaat voor dieren daarvoor aangewezen collega in bewaring gegeven. Hiervoor dient elke klassiek homeopaat voor dieren bij leven een collega aan te wijzen.
Indien de klassiek homeopaat voor dieren niemand heeft aangewezen draagt de vaste waarnemer/waarneemgroep zorg voor het beheer van de patiëntengegevens.
De waarnemer/waarneemgroep meldt de BKHD wie de patiëntengegevens van de overleden collega onder zijn beheer heeft genomen.
6. Na de termijn van 2 jaar na beëindiging van de praktijk zal de waarnemer/waarneemgroep deze patiëntengegevens vernietigen.

De financiën

De tarieven

1. In de praktijk wordt een duidelijk zichtbare tarievenlijst opgehangen.
2. Geadviseerd wordt met de waarnemer / waarneemgroep afspraken te maken met betrekking tot de tarieven tijdens de waarneming.
3. Het is aan de klassiek homeopaat voor dieren bij wet verboden om (homeopathische) middelen of artikelen te verkopen.

De financiële administratie

1. Na elk consult dient een nota te worden gepresenteerd met daarop tenminste vermeld:
 - 1.1 De naam en het adres van de eigenaar en zijn dier.
 - 1.2 De consultdatum en de rekeningdatum.
 - 1.3 Aard van consult (bijv. telefonisch consult, eerste consult, vervolgsconsult). Bij het toepassen van andere behandelingsmethoden en/of diagnosetechnieken naast de klassieke homeopathie dienen de consulten hiervan op de nota onderscheiden te worden.
 - 1.4 Consulttarief en het BTW-percentage.
 - 1.5 Het factuurnummer.
 - 1.6 Naam, adres, telefoonnummer, BTW-nummer en BKHD-lidnummer van de behandelend klassiek homeopaat voor dieren.
2. Er dient met de gebruikelijke betaalmiddelen te kunnen worden betaald.
3. Bij het niet nakomen van een afspraak kan een rekening gedeclareerd worden aan de patiënt, tenzij de afspraak minimaal 24 uur van te voren is afgezegd en mits de patiënt hiervan schriftelijk van tevoren op de hoogte is gesteld.
4. De klassiek homeopaat voor dieren dient voor het gebruik maken van de incassoregeling het bestaan hiervan op de nota te vermelden.
5. De klassiek homeopaat voor dieren voert een gedegen financiële administratie die voldoet aan de eisen van de fiscus.

De praktijkverzekeringen

1. Het is raadzaam de praktijk te verzekeren tegen bedrijfsschade; dit is een verzekering tegen eventuele schade die door toerekenbare tekortkomingen kan ontstaan.
2. Geadviseerd wordt ook een rechtsbijstandsverzekering.

De bereikbaarheid van de praktijk

De bereikbaarheid binnen en buiten praktijkuren

1. Een praktijk is een 24 uren bedrijf, waarbij je dus altijd bereikbaar moet zijn voor de eigenaren van het dier. Dit vereist een gedegen organisatie voor de bereikbaarheid van de praktijk
2. De praktijk dient telefonisch bereikbaar te zijn. Hiervoor wordt gebruik gemaakt van een apart nummer, dus de praktijklijn en privé-lijn zijn gescheiden, zodat de praktijklijn adequaat kan worden beantwoord.
3. De continuïteit van de bereikbaarheid dient gewaarborgd te zijn. De praktijklijn dient te allen tijde voorzien te zijn van een functionerend antwoordapparaat of voice mail, waarop is ingesproken wanneer de klassiek homeopaat voor dieren beschikbaar is, zijn telefonisch spreekuur heeft.
4. Bij kortdurende afwezigheid (bv. tijdens intercollegiaal contact of een nascholingsdag) dient de klassiek homeopaat voor dieren ervoor te zorgen dat patiënten op adequate wijze contact kunnen opnemen (eventueel wordt er doorverwezen naar een collega).

Deze bereikbaarheid kan geregeld zijn door middel van:

- 4.1 Telefoon met antwoordapparaat of voice mail.
Er is bij kortdurende afwezigheid maximaal één antwoordapparaat of voice mail aanwezig tussen de hulpvraag en de beantwoording daarvan.
- 4.2 Spoednummer; mobiel
- 4.3 Telefoonservice.
- 4.4 Assistent, stagiaire.
- 4.5 Waarnemer.
- 4.6 E-mail. (optie).

De bereikbaarheid tijdens waarneming (ziekte/weekendverlof/vakantie e.d.)

1. De klassiek homeopaat voor dieren dient bij langdurige afwezigheid (bv. tijdens vakantie, ziekte, studieweken, ed.) zorg te dragen voor een betrouwbare en deskundige waarnemer. De waarnemer dient lid te zijn van de BKHD. Dit in verband met de kwaliteitsbewaking en de vergoedingen door de zorgverzekeraars.
Geadviseerd wordt om deze waarneming regionaal te regelen door middel van een waarneemgroep voor de weekenddienst (of een avond/nacht/weekenddienst) en vakantiewaarneming.
2. De waarnemer/waarneemgroep dient zoveel mogelijk in de onmiddellijke nabijheid van de praktijk te praktiseren.
3. De waarnemer/waarneemgroep dient zich te houden aan de BKHD regels met betrekking tot bereikbaarheid.
4. Er is bij langdurige afwezigheid maximaal één antwoordapparaat of voice mail aanwezig tussen de hulpvraag en de beantwoording daarvan.
5. Bij langdurige waarneming dient de waarnemer te beschikken over de patiëntenkaarten. De waarnemer kan indien gewenst beschikken over de patiëntendossiers.

Het informeren van patiënten

De organisatie van de praktijk

De klassiek homeopaat voor dieren dient schriftelijke informatie te geven aan de eigenaar over de organisatie van de praktijk (bij voorkeur in de vorm van een praktijkfolder), namelijk:

1. De openingstijden van de praktijk en de bereikbaarheid en beschikbaarheid van de klassiek homeopaat voor dieren binnen en buiten praktijkuren, zoals de tijden van het telefonisch spreekuur en hoe de klassiek homeopaat voor dieren is te bereiken bij spoed.
2. De waarnemer en waarnemingsregeling (in weekenddienst of avond/nacht/weekenddienst en de vakantiewaarneming).
3. De duur van een consult.
4. De tarieven en de betalingsvoorwaarden.

De eigenaar dient vóór het eerste consult geïnformeerd te worden over de tarieven en de betalingsvoorwaarden.

Indien deze informatie mondeling is gegeven dient de eigenaar deze op zijn laatst tijdens het eerste consult ook schriftelijk te ontvangen.

In de wachtruimte dient de praktijkfolder te liggen.

De klassiek homeopathische behandeling

1. De klassiek homeopaat voor dieren dient de eigenaar een schriftelijke gebruiksaanwijzing te geven voor de inname van het homeopathische middel.
2. De klassiek homeopaat voor dieren dient de eigenaar om schriftelijke toestemming te vragen voor audio- of video-opnamen van het consult.
3. De klassiek homeopaat voor dieren dient de eigenaar om schriftelijke toestemming te vragen voor het gebruik van de tot de persoon herleidbare patiëntengegevens voor publicaties en lesdoeleinden.

Meerdere behandelingsmethoden en/of diagnosetechnieken

1. Indien de klassiek homeopaat voor dieren meerdere behandelingsmethoden en/of diagnosetechnieken toepast dan dient dit op de volgende wijzen duidelijk gemaakt te zijn welke behandelingsmethoden en/of diagnosetechnieken worden toegepast:
 - 1.1 In de titel van de behandelaar.
 - 1.2 In de naam van de praktijk.
 - 1.3 In de voorlichting aan de eigenaar.
 - 1.4 In publicaties over de praktijk.
2. De eigenaar dient te weten wanneer zijn dier niet klassiek homeopathisch wordt behandeld.
3. Dringend geadviseerd wordt de eigenaar schriftelijk voor te lichten over de consequenties voor zijn dier van het toepassen van behandelwijzen en/of diagnosetechnieken naast klassieke homeopathie, met name: dat het BKHD kwaliteitsbeleid niet van toepassing is op andere behandelwijzen en/of diagnosetechnieken dan klassieke homeopathie.

BEROEPSCODE VOOR ETHIEK EN GEDRAG

BELOFTE VAN GEHEIMHOUDING, GEBASEERD OP DE EED VAN HIPPOCRATES

Ik beloof geheim te houden al het geen mij ter kennis komt in de uitoefening van mijn beroep of in het dagelijks verkeer met mensen, wat mij in het geheim is toevertrouwd of waarvan ik het vertrouwelijk karakter moet begrijpen.

VISIE OP HET BEROEP

Genezen

Het hoogste ideaal van genezen is snel, zachtzinnig en duurzaam herstel van de gezondheid, of wel opheffing en vernietiging van ziekte in haar gehele omvang, op de kortste, betrouwbaarste en onschadelijkste wijze, volgens goed begrijpelijke beweegredenen. (Organon der geneeskunst par. 2 Dr. Samuel Hahnemann)

Dieren

De klassiek homeopaat voor dieren richt zijn genezende werk op de hem als patiënt aangeboden dieren. De gezondheid en het welbevinden van het individuele dier staan daarbij altijd voorop en prevaleren boven de belangen van de eigenaar/verzorger. De waarde van het als patiënt aangeboden dier dient voor de klassiek homeopaat voor dieren intrinsiek te zijn aan het dier zelf en los te staan van de maatschappelijke of economische waarde die het dier vertegenwoordigd. Pas in tweede instantie kan de klassiek homeopaat voor dieren rekening houden met economische en/of persoonlijke belangen of wensen van de eigenaar of de maatschappij voor zover die niet strijdig zijn met de welzijnsbelangen van het dier zelf.

De klassiek homeopaat voor dieren behandelt in acute noodsituaties ook dieren die geen eigenaar hebben dan wel waarvan op dat moment geen eigenaar bekend is.

Eigenaar

De klassiek homeopaat voor dieren onderhoudt een optimale en professionele relatie met de eigenaar/verzorger van het dier teneinde een zo goed mogelijke behandeling te waarborgen.

De klassiek homeopaat voor dieren tracht daar waar klachten of ziekten van het dier een gevolg zijn van of een directe relatie hebben met de omstandigheden waarin het dier gehouden wordt, door middel van voorlichting en begeleiding de eigenaar/verzorger te bewegen tot het binnen een aanvaardbare termijn verbeteren van de leefomstandigheden van het dier.

Grenzen

Indien de leefomstandigheden van het dier, ongeacht de reden, niet voldoende worden verbeterd en dit een succesvolle homeopathische behandeling in de weg staat, staakt de klassiek homeopaat voor dieren de behandeling en motiveert zijn besluit aan de eigenaar/verzorger.

Misstanden in de vorm van ernstige verwaarlozing of mishandeling van dieren meldt de klassiek homeopaat voor dieren bij de daartoe aangewezen instanties.

Wanneer de klassiek homeopaat voor dieren, ongeacht de reden, bij zichzelf een drempel ervaart om zich volkomen open en onbevangen te richten op een professionele behandeling van het dier, dient de klassiek homeopaat voor dieren de behandeling niet uit te voeren en de eigenaar met het dier te verwijzen naar een collega klassiek homeopaat voor dieren.

Wanneer de klassiek homeopaat voor dieren onvoldoende kennis heeft van het te behandelen dier, zal hij eveneens de eigenaar doorverwijzen naar een collega.

De klassiek homeopaat voor dieren onderkent de mogelijkheden en grenzen van zijn behandeling en verwijst zonodig door naar andere behandelaars. De klassiek homeopaat voor dieren onderkent de mogelijkheden en grenzen van zijn behandeling en verwijst zonodig door naar een dierenarts of andere behandelaars.

PRIVACYBESCHERMING

Dit hoofdstuk betreft de privacybescherming van eigenaren/verzorgers en hun dieren (patiënten). Dit speelt zowel in het contact met de eigenaren/verzorgers en de patiënten als bij informatieverstrekking aan derden. In dit verband gelden wettelijke voorschriften, zoals de Wet Geneeskundige Behandelingsovereenkomst (WGBO), de Wet Bescherming Persoonsgegevens (WBP) en het Wetboek van Strafrecht. Daarnaast is er de oeroude Eed van Hippocrates waarin het medisch beroepsgeheim geregeld wordt en die nog steeds van kracht is voor de praktijk van nu. Velen van ons zullen bij de beëindiging van hun beroepsopleiding een eed tot geheimhouding hebben afgelegd die gebaseerd is op de Eed van Hippocrates.

Uit de Eed van Hippocrates:

“Al hetgeen mij ter kennis komt in de uitoefening van mijn beroep (...), wat mij in het geheim is toevertrouwd of waarvan ik het vertrouwelijk karakter moet begrijpen.”

Uit het Wetboek van Strafrecht, artikel 272:

Hij die enig geheim waarvan hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat hij uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift dan wel van vroeger ambt of beroep verplicht is het te bewaren, opzettelijk schendt, wordt gestraft...

Uit de WBP:

De klassiek homeopaat voor dieren meldt de patiënt (hier: de eigenaar/verzorger van het dier) wat hij met de over hem verzamelde gegevens doet.

De klassiek homeopaat voor dieren mag alleen die gegevens verzamelen en verwerken die noodzakelijk zijn voor de behandeling.

De klassiek homeopaat voor dieren dient de verzamelde gegevens met zorg te bewaren en te gebruiken.

De klassiek homeopaat voor dieren mag gegevens aan derden verstrekken als dit verenigbaar is met het doel waarvoor de gegevens werden verzameld.

De patiënt (hier: de eigenaar/verzorger van het dier) heeft het recht de over hem geregistreerde gegevens in te zien en indien nodig te corrigeren.

Uit de WGBO:

De klassiek homeopaat voor dieren dient toestemming van de patiënt (hier: de eigenaar/verzorger van het dier) te hebben in geval er informatie over de patiënt (hier: het dier) aan derden wordt verschaft.

In geval van waarneming is de klassiek homeopaat voor dieren wel gerechtigd informatie van patiënten (hier: dieren) aan de waarnemer te verstrekken.

En verder:

De klassiek homeopaat voor dieren mag geanonimiseerde patiëntengegevens (hier: gegevens van eigenaren/verzorgers en hun dieren oftewel patiënten) die niet herleidbaar zijn tot een bepaald persoon (hier: eigenaar/verzorger en/of de patiënt) gebruiken voor lesdoeleinden of publicaties.

De klassiek homeopaat voor dieren mag alleen na schriftelijke toestemming van de patiënt (hier: de eigenaar/verzorger van het dier) herkenbaar materiaal gebruiken voor lesdoeleinden of publicaties.

OMGANG MET DIEREN EN EIGENAREN/VERZORGERS

In dit hoofdstuk wordt de omgang met patiënten en hun eigenaren/verzorgers besproken aan de hand van de al eerder gedeeltelijk geciteerde Eed van Hippocrates, het WGBO en de visie van de klassiek homeopaten voor dieren op de omgang met en behandeling van patiënten.

Ook voor wat betreft de omgang met eigenaren/verzorgers en de patiënten is de Eed van Hippocrates en de WGBO van belang.

Vertaald naar de tegenwoordige tijd betekent dit:

De klassiek homeopaat voor dieren zal in de behandelingsrelatie de belangen van de patiënt altijd laten prevaleren.

De klassiek homeopaat voor dieren zal op generlei wijze misbruik maken van de positie en de macht die het beroep met zich meebrengt.

De klassiek homeopaat voor dieren zal de patiënt met respect behandelen.

De klassiek homeopaat voor dieren heeft respect voor en houdt rekening met de levensovertuiging en het cultuurpatroon van de eigenaar/verzorger van de patiënt. De gezondheid en het welbevinden van de patiënt staan echter altijd voorop en prevaleren boven de belangen van de eigenaar/verzorger.

Uit de WGBO:

De klassiek homeopaat voor dieren licht de patiënt (hier: de eigenaar/verzorger van het dier) duidelijk in over wat het klassiek homeopathisch onderzoek en de behandeling behelst plus de redelijkerwijs te verwachten ontwikkelingen.

De klassiek homeopaat voor dieren dient de patiënt (hier: de eigenaar/verzorger van het dier) te informeren over het gevolg en de prognose van de behandeling.

De klassiek homeopaat voor dieren adviseert de patiënt (hier: de eigenaar/verzorger van het dier) over eventuele aanvullende behandelingsmethoden.

De patiënt (hier: de eigenaar/verzorger van het dier) dient toestemming te geven voor verrichtingen voortvloeiend uit de behandelings-overeenkomst, zoals het doen van lichamelijk onderzoek en het voorschrijven van medicijnen.

Uit de visie van de klassiek homeopaten voor dieren zijn in aanvulling op het bovenstaande de volgende punten in dit kader van belang:

1. De klassiek homeopaat voor dieren onderhoudt een optimale professionele relatie met de eigenaar/verzorger van de patiënt teneinde een zo goed mogelijke behandeling te waarborgen.
2. De klassiek homeopaat voor dieren tracht daar waar klachten of ziekten van de patiënt een gevolg zijn van of een directe relatie hebben met de omstandigheden waarin de patiënt gehouden wordt, door middel van voorlichting en begeleiding de eigenaar/verzorger te bewegen tot het binnen een aanvaardbare termijn verbeteren van de leefomstandigheden van de patiënt.
3. Indien de leefomstandigheden van de patiënt, ongeacht de reden, niet voldoende worden verbeterd en dit een succesvolle homeopathische behandeling in de weg staat, staakt de klassiek homeopaat voor dieren de behandeling en motiveert zijn besluit aan de eigenaar/verzorger.
4. Misstanden in de vorm van ernstige verwaarlozing of mishandeling van dieren meldt de klassiek homeopaat voor dieren aan de daartoe aangewezen instanties.

OMGANG MET COLLEGA-KLASSIEK HOMEOPATEN EN KLASSIEK HOMEOPATEN IN OPLEIDING

In dit hoofdstuk wordt aangegeven hoe de klassiek homeopaat voor dieren zich dient op te stellen ten opzichte van collega's en toekomstige collega's.

1. De klassiek homeopaat voor dieren zal zich in het openbaar en ten overstaan van eigenaren/verzorgers van patiënten niet negatief uitlaten over een collega. Indien men het niet eens is met het handelen van een collega bespreekt men dat met deze collega.
2. De klassiek homeopaat voor dieren zal bij de overtuiging van het in strijd handelen van een collega-klassiek homeopaat voor dieren met de regels van de BKHD desbetreffende collega op de hoogte stellen en zo nodig bij de BKHD een klacht indienen.
3. De klassiek homeopaat voor dieren zal aan zijn collega's de hulp bieden die gevraagd wordt en binnen de mogelijkheid van zijn ervaring en deskundigheid als klassiek homeopaat voor dieren ligt.
4. De klassiek homeopaat voor dieren dient binnen het redelijke bereid te zijn tot het waarnemen van zijn collega's.
5. De klassiek homeopaat voor dieren dient bij waarneming relevante patiënteninformatie beschikbaar te stellen aan de waarnemer in casu de patiëntenkaarten.
6. De klassiek homeopaat voor dieren volgt tijdens de waarneming de aanwijzingen van de collega zo zorgvuldig mogelijk op; wijziging in geneesmiddelkeuze, potentie en dosis zal pas plaatsvinden indien strikt noodzakelijk. Verder beperkt men zich tot het oplossen van crises.
7. De klassiek homeopaat voor dieren dient, als hij een eigenaar/verzorger van de patiënt adviseert een homeopathisch geneesmiddel bij een collega op te halen, deze collega op de hoogte te brengen van de geneesmiddelkeuze, de potentie en de dosis en het tijdstip waarop de eigenaar/verzorger van de patiënt het geneesmiddel ophaalt.
8. Bij overdracht van de patiënt van de ene klassiek homeopaat voor dieren naar de andere is de patiëntenkaart overdraagbaar, de volledige status is pas overdraagbaar na toestemming van de eigenaar/verzorger van de patiënt. Gebeurt de overdracht op verzoek van de eigenaar/verzorger van de patiënt dan is de klassiek homeopaat voor dieren verplicht mee te werken en de gevraagde gegevens te leveren.
9. De klassiek homeopaat voor dieren zal zijn kennis, ervaring en wijze van behandelen delen met zijn collega's.
10. De klassiek homeopaat voor dieren zal binnen zijn kunnen de student c.q. beginnend klassiek homeopaat voor dieren tegemoet komen in de vraag tot praktische en theoretische ondersteuning.
11. De klassiek homeopaat voor dieren stelt bij vestiging van een praktijk de collega's in de omgeving op de hoogte.

OMGANG MET DIERENARTSEN EN ANDERE BEHANDELAARS

In dit hoofdstuk wordt stilgestaan bij de relatie die de klassiek homeopaat voor dieren heeft met dierenartsen en andere behandelaars in zijn omgeving.

1. De klassiek homeopaat voor dieren staat open voor samenwerking met dierenartsen en andere behandelaars.
2. De klassiek homeopaat voor dieren streeft naar integratie door middel van openheid naar dierenartsen en andere behandelaars.
3. De klassiek homeopaat voor dieren onderkent de mogelijkheden en grenzen van zijn behandeling en werkt derhalve indien nodig samen met dierenartsen en andere behandelaars.
4. De klassiek homeopaat voor dieren heeft kennis van de grenzen van de klassieke homeopathie en kan hierdoor adequaat doorverwijzen naar dierenartsen en andere behandelaars.
5. De klassiek homeopaat voor dieren stelt, na toestemming van de eigenaar/verzorger van de patiënt de dierenarts en waar van toepassing de verwijzer in kennis van de aanvang van de klassiek homeopathische behandeling van de patiënt.
6. De klassiek homeopaat voor dieren informeert, na toestemming van de eigenaar/verzorger van de patiënt de dierenarts en waar van toepassing de verwijzer over de voortgang van de klassiek homeopathische behandeling van de patiënt, wanneer dit relevant is voor de verdere behandeling.
7. De klassiek homeopaat voor dieren verwijst de eigenaar/verzorger van de patiënt voor het afbouwen van medicatie voorgeschreven door een dierenarts of andere behandelaar door naar de voorschrijver van het medicijn of overlegt met die behandelaar.
8. De klassiek homeopaat voor dieren zal bij het vestigen van zijn praktijk de dierenartsen en eventueel andere behandelaars in zijn omgeving op de hoogte stellen.
9. De klassiek homeopaat voor dieren zal een dierenarts of andere behandelaar, op diens verzoek, mondeling en/of schriftelijk voorlichten over klassieke homeopathie.

GEDRAGSCODE STAGIAIRES

Ten behoeve van stagiaires is de volgende gedragscode opgesteld:

Omgang met de eigenaar:

1. De stagiair informeert de eigenaar waarvoor hij de verzamelde gegevens nodig heeft.
2. De stagiair zal in de behandelingsrelatie de belangen van de patiënt altijd laten prevaleren.
3. De stagiair zal op generlei wijze misbruik maken van de positie en de macht die het beroep met zich meebrengt.
4. De stagiair behandelt zowel de eigenaar als de patiënt zelf met respect en zal zich niet neerbuigend over een van beide uitlaten.
5. De stagiair respecteert de keuzevrijheid van de eigenaar voor een homeopathische of reguliere behandeling en oefent in deze geen druk uit.
6. De stagiair vraagt de eigenaar toestemming voor het doen van lichamelijk onderzoek bij het dier.

Omgang met de patiënt:

1. De stagiair neemt bij het contact maken en omgaan met het dier alle maatregelen die voor de veiligheid van het dier en van zichzelf noodzakelijk zijn.
2. De stagiair is zich bewust van het spanningsveld tussen professionele afstandelijkheid en persoonlijke betrokkenheid bij de patiënten en is voortdurend op zoek naar de juiste mix van beide.

Omgang met collega's (in opleiding):

De stagiair zal zich in het openbaar en ten overstaan van patiënten niet negatief uitlaten over een collega. Indien men het niet eens is met het handelen van een collega, bespreekt men dat met deze collega, of met de contactpersoon op school.

Omgang met andere behandelaars:

1. De stagiair onderkent de mogelijkheden en grenzen van zijn behandeling en werkt indien nodig met andere behandelaars.
2. De stagiair heeft kennis van de grenzen van de klassieke homeopathie en kan hierdoor adequaat doorverwijzen naar andere behandelaars.
3. De stagiair verwijst de patiënt voor het afbouwen van medicatie voorgeschreven door een andere behandelaar door naar de voorschrijver van het medicijn of overlegt met die behandelaar.
4. De stagiair overlegt bovenstaande punten indien van toepassing met zijn stagegever.

REGISTRATIEFORMULIER

INLEIDING

Voor het invullen van het registratieformulier is het van belang te weten dat voor opname in het register van klassiek homeopaten voor dieren van de BKHD aan alle registratiecriteria voldaan dient te zijn. We maken daarbij geen verschil tussen grote of kleine praktijken of tussen startende of ervaren klassiek homeopaten. Binnen een beroepsvereniging gaat het om de professionele beroepsuitoefening en ook een kleine praktijk dient professioneel georganiseerd en van hoge kwaliteit te zijn. Voldoet uw deskundigheid, de praktijk en praktijkvoering aan de hoge kwaliteitseisen die klassiek homeopaten voor dieren aangesloten bij de BKHD aan zichzelf stellen dan zullen wij u graag als nieuwe collega binnen de vereniging registreren.

Door middel van het insturen van het registratieformulier en de gevraagde bijlagen zet u de registratieprocedure in werking. Een snelle voortgang in het doorlopen van de procedure wordt bevorderd door het volledig invullen van dit formulier en het meesturen van alle bijlagen. Na ontvangst van de goedkeuring van de BKHD voor uw lidmaatschap dien u zo spoedig mogelijk het lidmaatschapsgeld over te maken. Zodra de BKHD uw lidmaatschapsbijdrage heeft ontvangen bent u geregistreerd als BKHD-lid.

Mocht u vragen hebben bij het invullen van het registratieformulier of bij de registratieprocedure dan kunt u contact opnemen via e-mail adres: info@bkhd.nl, of via onze website: www.bkhd.nl.

DE REGISTRATIEPROCEDURE

Voor opname in het register van klassiek homeopaten voor dieren van de BKHD dient de klassiek homeopaat voor dieren met goed resultaat de registratieprocedure van de BKHD doorlopen te hebben. Deze procedure bestaat uit de volgende stappen:

1. Aanvraag van het beroepsregister met het registratieformulier. Het registratieformulier dient volledig ingevuld en voorzien van de gevraagde bijlagen geretourneerd te worden naar het postadres van de BKHD. Uitgangspunt voor registratie is dat de kandidaat voor het lidmaatschap aan alle registratiecriteria dient te voldoen.
2. De schriftelijke aanvraag voor registratie wordt door de BKHD beoordeeld.
3. Vervolgens wordt de kandidaat in zijn praktijk gevisiteerd door de BKHD. Het doel van dit bezoek is enerzijds kennismaken en voorlichting geven over de BKHD. Anderzijds worden in dit gesprek de registratiecriteria doorgesproken. Tevens is er tijdens de visitatie ruimte voor adviezen ten aanzien van de praktijkopbouw van de startende klassiek homeopaat voor dieren. Na afloop van de visitatie brengt de visiteur advies uit aan het bestuur van de BKHD aangaande de registratie van de kandidaat.
4. Indien de kandidaat voor het lidmaatschap aan alle kwaliteitscriteria van de BKHD voldoet en het beroepsregister van de BKHD onderschrijft wordt de kandidaat opgenomen in het register van klassiek homeopaten voor dieren van de BKHD. De klassiek homeopaat voor dieren wordt hiervan schriftelijk op de hoogte gesteld.
5. Bij een afwijzing kan de kandidaat schriftelijk en gemotiveerd bezwaar aantekenen bij het bestuur van de vereniging.
6. Na de registratie vindt jaarlijks herregistratie plaats op basis van het volgen van voldoende door de BKHD geaccrediteerde nascholingsdagen. Tevens wordt de klassiek homeopaat voor dieren na een paar jaar opnieuw gevisiteerd.

BIJLAGE 1

INTERCOLLEGIALE TOETSING EN INTERVISIE

Het doel van dit document is intercollegiale werkgroepen handvatten te bieden, waardoor zij zelfstandig kunnen komen tot het invoeren van intercollegiale toetsing en intervisie.

Om kwaliteitsverbetering te realiseren en de bijeenkomsten van de intercollegiale werkgroepen te verdiepen zijn in dit document achtereenvolgens twee methoden beschreven, namelijk intercollegiale toetsing en intervisie, die bruikbaar zijn om het eigen handelen te evalueren.

Het CBO (Kwaliteitsinstituut voor de Gezondheidszorg) heeft een methode ontwikkeld om verschillen in opvattingen binnen beroepswerkgroepen op een neutrale manier onder de loep te nemen. Deze methode is de intercollegiale toetsing. Hierbij wordt met elkaar gekeken en vergeleken welke handelwijze kwalitatief het beste resultaat oplevert.

Een andere manier om verschillen in houding en attitude te bespreken is de methode van intervisie. Bij intervisie bespreken en analyseren de klassiek homeopaten voor dieren op methodische wijze situaties en problemen die zij in het werk of in de samenwerking met collega's tegenkomen. Hierbij gaat het om elkaar te adviseren ten aanzien van leervragen en gedragsalternatieven.

Beide methoden liggen dicht bij elkaar, maar de accenten zijn verschillend:

Wanneer het gaat om een meer technisch werkprobleem met grote consequenties voor het gezamenlijke handelen van de beroepsbeoefenaren (dus niet alleen het individu) ligt de methode van intercollegiale toetsing voor de hand (gezamenlijke afspraken aangaande waarneming, PR, bereikbaarheid, dossiervoering en praktijkvoering).

In alle andere gevallen (zoals eigen houding tijdens het consult, hoe om te gaan met bepaalde patiënten en therapeutische vaardigheden) kan de klassiek homeopaat voor dieren toe met intervisie.

De ene methode kan overigens aanvullend zijn op de andere, als de inhoud van het onderwerp daar aanleiding toe geeft.

Het document wordt afgesloten met een samenvatting, de globale opzet van intercollegiale toetsing en intervisie, die tijdens de werkgroepbijeenkomsten als handleiding gebruikt kan worden.

Intercollegiale toetsing

Intercollegiale toetsing richt zich op zaken die het handelen van de klassiek homeopaat voor dieren als individu en als hele beroepsgroep betreft.

We ontkomen er niet aan dat iedere professional zijn eigen stijl ontwikkelt bij veel voorkomende handelingen en behandelingen. Hierbij valt bijvoorbeeld te denken aan de wijze van inname van een voorgeschreven middel, de dossiervoering en de instructies aan de patiënt.

Op zich is dat ook de deskundigheid van de individuele klassiek homeopaat voor dieren, maar er schuilt het gevaar in dat iedereen voor zich werkt waar gemeenschappelijkheid een meer verantwoorde zorg zou kunnen opleveren. En dat betekent onnodig kwaliteitsverlies.

Verschillen mogen er zijn, maar waar zijn we het binnen de intercollegiale werkgroep allemaal over **eens** en hoe weten we wat kwalitatief de meest effectieve manier van handelen is (voor de patiënt)?

De werkwijze

Alvorens met deze methode aan de slag te gaan is het van belang om eerst binnen de werkgroep ons doel te bespreken. Wat willen we met elkaar bereiken? Is dat het verbeteren van een handeling of willen we meer inzicht *in* en grondiger samenwerken *met* elkaar? Deze vragen bepalen welke kant we uitgaan en via welke weg: intercollegiale toetsing of intervisie.

Handelingen waar verschillende meningen over bestaan, zoals de wijze van inname van middelen en wel of geen dieetvoorschriften tijdens de behandeling, lenen zich voor de methodiek van intercollegiale toetsing. Dat betekent dat intercollegiale toetsing, zolang een onderwerp in een verbetercyclus zit, steeds geagendeerd wordt voor de werkgroepbijeenkomsten.

Globale opzet intercollegiale toetsing:

1. *Het kiezen van een onderwerp ter verbetering.*
 - Wat is het doel om dit onderwerp ter verbetering te kiezen?
2. *Het analyseren van het onderwerp.*
 - Hoe weten we dat een verandering een verbetering zal zijn?
 - Hoe vaak komt het probleem eigenlijk voor (meten)?
3. *Ontwerpen van een gewenste verbetering.*
 - Welke veranderingen die resulteren in een verbetering kunnen we invoeren (verbeteren)?
4. *Het invoeren van de (verwachte)verbetering.*
5. *Het bestuderen van de verbetering.*
 - Toetsen van de praktijk, verzamelen van gegevens, evalueren en conclusies trekken.
 - Is het inderdaad een verbetering?
6. *Het borgen van de verbetering.*
 - Het verankeren van de nieuwe werkwijze.

Deze zes stappen van intercollegiale toetsing worden nu nader toegelicht.

Het kiezen van een onderwerp

Het kiezen van een geschikt onderwerp is een activiteit die in werkgroepsverband gedaan kan worden. Het is in verband met tijdsbesparing wellicht handig om een *aantal* onderwerpen te kiezen, zodat de werkgroep vervolgens kan kiezen welk onderwerp de prioriteit heeft. Daarbij kan een volgorde worden aangegeven, zodat de werkgroep een dergelijke brainstorm maar 1 maal per jaar hoeft te doen.

Bij de keuze van het onderwerp is het belangrijk rekening te houden met een aantal valkuilen:

1. De relevantie van het onderwerp: hoe vaak komt het voor, hoe groot is de schade aan de kwaliteit van handelen of hoe zeer beperkt het handelen de gezondheidswinst van de patiënt?
2. Is het een toetsbaar onderwerp; zijn er gegevens over te verzamelen waar je wat mee kunt?
3. Wat is het doel; wat wil je met de verbeteractie op dit onderwerp bereiken?
4. Is het een haalbaar onderwerp: valt het onderwerp binnen je eigen invloedssfeer en binnen jouw verantwoordelijkheid?
5. Is er voldoende rendement en zijn de baten groter dan de kosten?
6. Is het onderwerp te overzien, niet te groot en niet te klein voor zo'n relatief intensieve methodiek.

Voorbeeld

De wijze van inname van een voorgeschreven homeopathisch middel. De ene klassiek homeopaat voor dieren zegt dat het onder de tong ingenomen dient te worden, de ander zegt dat het middel in een flesje opgelost dient te worden en een ander schrijft weer een andere handelwijze voor. In hoeverre is eenduidigheid hierin gewenst en waarom?

Het analyseren van het onderwerp

Er is een onderwerp gekozen en een voorlopige doelstelling geformuleerd. Het is in deze fase van belang antwoord te kunnen geven op de volgende vragen:

1. Hoe gebeurt het nu; welke resultaten boeken we nu; hoe handelen we ten aanzien van het onderwerp?
2. Welke aanknopingspunten kunnen we vinden om de resultaten te verbeteren: zijn er gegevens voorradig of te verkrijgen, want belangrijk is dat we weten of een verandering een verbetering is?
3. Daarnaast kijken we met elkaar of het onderwerp geschikt is voor intercollegiale toetsing: is het probleem neutraal en praktisch genoeg? Of betreft het een persoonlijk probleem of ongenoegen dat beter met intervisie opgelost kan worden?
4. Inzicht in huidige resultaten en werkwijzen. Inzicht in de huidige werkwijze maakt duidelijk wat wel of niet goed gaat en levert globale ideeën op over veranderingen die nodig zijn om de gewenste resultaten te bereiken.

Voorbeeld

De werkgroepleden hebben met elkaar geïnventariseerd hoe vaak zij om allerlei redenen een bepaalde wijze van inname voorschrijven. Zij hebben daarvoor ook informatie verzameld uit onderzoek en literatuur.

Ontwerpen van een verbetervoorstel

Bij het ontwerpen van een verbetervoorstel zijn er een aantal dingen die van belang zijn:

1. Probeer niet teveel ineens te veranderen en stel prioriteiten, ook qua geld en beschikbare inspanning.
2. Over veranderingen kan eindeloos gediscussieerd worden. Spreek een tijd af voor discussie en kies een besluitvormingsprocedure.
3. Let erop dat de meeste werkgroepleden echt achter het verbetervoorstel staan, anders bestaat de kans dat bij de uitvoering blijkt dat niet alle betrokkenen meedoen.
4. Maak een verslag van alle voor- en tegens en zorg dat iedereen genoeg inspraak heeft.
5. Leg de afspraken vast met data voor terugkoppeling en tussenevaluatie.
6. Check het ontwerp nogmaals op relevantie, begrijpelijkheid en meetbaarheid. Gaat het over concreet waarneembaar gedrag of handelen en is de verandering haalbaar (kosten versus baten)?

Het invoeren van de verbetering

Bij de invoering van een verbetering of verandering dient rekening gehouden te worden met een aantal aspecten, namelijk:

1. Stel een planning op en maak afspraken over wie wat gaat doen.
2. Hoe gaan we het effect van de verandering in kaart brengen: wie gaat meten en wat meten we? Zijn er al gegevens die vergeleken kunnen worden en wat gaat er met de gegevens gedaan worden.
Het gevaar is dat je teveel meet, omdat je teveel weet!
3. Geef iedereen ruim de tijd om te experimenteren met de nieuwe werkwijze. We hebben vaak de neiging om te snel te evalueren op effectiviteit en bruikbaarheid.
 - Breng in kaart wat je tegenkomt, want veranderen is niet gelijk aan verbeteren!

Het bestuderen van de verbetering

Het bestuderen van de verbetering bestaat uit een aantal activiteiten die vrijwel tegelijkertijd plaatsvinden, namelijk:

1. Het verzamelen van gegevens: werken we volgens de gemaakte afspraken en kunnen we daar gegevens over laten zien?
2. Het toetsen van de praktijk: het vergelijken van deze gegevens (voor en na)?
3. Evalueren: behalen we gewenste resultaten, werken we volgens de gemaakte afspraken en zijn we daar tevreden over?
4. Conclusies trekken: is er inderdaad een aantoonbare verbetering? Het boeiende van conclusies trekken is dat het positieve of negatieve conclusies kunnen zijn. In het eerste geval krijg je inzicht in het succes van de verbetering, terwijl negatieve conclusies inzicht geven in mogelijke oorzaken, valkuilen en belemmerende factoren. Dit biedt aanknopingspunten voor zinnigere veranderingen en /of een andere effectievere veranderingsmethode (bijvoorbeeld intervisie).

Het borgen van de verbetering

In deze stap gaan we de werkwijze in het dagelijks handelen definitief toepassen. Deze stap wordt vaak overgeslagen en is de moeilijkste stap, omdat uit beeld raakt of we ook echt doen wat we hebben afgesproken. Eigenlijk ontdekt de werkgroep nu pas of een verandering ook echt de gewenste verbetering is. Mensen hechten aan routines en daardoor moeten we niet teveel illusies over hebben over het behaalde resultaat. Toch is er wel wat te regelen om de verankering van de verandering te ondersteunen, namelijk:

1. Agendeer regelmatig de verbetering, zodat alle collega's er weer eens aan herinnerd worden.
2. Verzamel periodiek gegevens over het onderwerp, zodat bekend wordt of verandering blijvend is of toch een tijdelijk karakter blijkt te hebben.
3. Evalueer met een open geest of de verandering op termijn een verbetering blijft. Een gevaar is dat de ene routine voor de volgende wordt ingeruild en dat tast de flexibiliteit aan.
4. Check of alle betrokkenen voldoende geïnformeerd zijn.
5. Bekijk met elkaar hoe ruchtbaarheid te geven aan de verbetering. Kunnen ook andere collega's er baat bij hebben. Het zou mooi zijn, als je inspanning zijn weerslag heeft op de hele BKHD (zo hoeft er niet op diverse plekken hetzelfde wiel uitgevonden te worden).

Tips bij het implementeren van intercollegiale toetsing

Een aantal tips kunnen bij het plannen van concrete activiteiten van de invoering concrete ondersteuning bieden, namelijk:

1. Een goede voorbereiding: met name tijdens de voorbereidingsfase dient de werkgroep met elkaar te overleggen hoe men het proces en de methode binnen de werkgroep wil aanpakken. Daarbij gaat niet alleen om de zakelijke aspecten, zoals ruimte en tijdstip van de bijeenkomst, het aantal aanwezigen, enz. Een niet te verwaarlozen aspect is om jezelf af te vragen wat de aard van de werkgroep is: informeel of juist een werkgroep met de behoefte aan regels en afspraken; is de voorzitter handig en moeten taken vooraf verdeeld worden of juist niet. Betrek er eventueel andere werkgroepen bij.
2. Zoek of er al relevante of nieuwe informatie bekend is over het onderwerp. Veel is al bedacht en ergens uitgevonden en het scheelt een hoop werk.
3. Maak een planning over hoelang de werkgroep wil doen over de stappen: wil je een cyclus per jaar, hoeveel tijd mag het kosten, wat moet het opleveren, op welke momenten wordt teruggekoppeld aan de BKHD en aan elkaar en welke afspraken worden gemaakt met betrekking tot verslaglegging.
4. Signaleer op tijd, als de planning niet gehaald wordt, want langs de weg van straks staat het huis van nooit.
5. Check of voor iedereen helder is wat de bedoeling is en of er voldoende motivatie is om zo met elkaar aan het werk te gaan. Alle collega's kijken door de bespreking bij elkaar in de keuken en het kan handig zijn om (vooraf) te weten wat iedereen daarvan vindt.
6. Worden de bijeenkomsten in een vergaderstructuur gezet of juist niet?
7. Deze methode kost gemiddeld 1,5 uur per bijeenkomst, los van het verslag. Het is zodoende dus echt belangrijk dat het over een relevant onderwerp gaat.
8. Zijn verantwoordelijkheden helder, zowel van individuele klassiek homeopaat voor dieren, als van de werkgroep? Ook al zijn mensen nauw betrokken, dit komt niet altijd overeen met gelijke inzetbaarheid en activiteit.
9. Is er specifieke deskundigheid aanwezig in de werkgroep en hoe wordt hiervan gebruik gemaakt (zonder dat enkele mensen altijd degene zijn die taken uitvoeren)?
10. Nog iets over kostenbeheersing: schat in of een verbetering geld gaat kosten door bijvoorbeeld het inhuren van een externe deskundige en wees attent op gemaakte kosten door collega's in de werkgroep.
11. Zorg voor continuïteit.
12. Bij grotere werkgroepen (meer dan 6 personen) kan het handig zijn in kleinere groepen de diverse stappen voor te bereiden en in de werkgroepbijeenkomst de voortgang te presenteren en commentaar te verzamelen.

Intervisie

Over interventie, als methode om werkproblemen systematisch aan te pakken is weinig geschreven. Er zijn weinig specifieke interventietechnieken ontwikkeld, terwijl het een redelijk bekend begrip is.

Wat is interventie?

Intervisie is:

1. Onderlinge advisering aangaande werkproblemen.
2. In een leerwerkgroep bestaande uit gelijken.
3. Die binnen een gezamenlijk vastgestelde structuur.
4. Tot oplossingen trachten te komen (een gedragsverandering ten opzichte van de probleemsituatie) in een autonoom, ervaringsgericht leerproces.

Intervisie vraagt om gemotiveerde deelnemers die in een sfeer van onderling vertrouwen willen werken aan het oplossen van concrete werkproblemen.

Intervisie is hiermee een vorm van structurele collegiale ondersteuning en is gericht op verdere professionalisering van de beroepsgroep.

De werkwijze

In interventie bespreken en analyseren de collega's op methodische wijze werksituaties en problemen die zij in het werk tegenkomen. Gezamenlijk wordt gekeken naar de ingebrachte werksituatie en de hierbij gestelde leervragen en adviesbehoefte, de mogelijke oorzaken van een werkprobleem, de gedragsalternatieven en oplossingen.

In principe nemen de collega's wisselend het begeleiderschap op zich. Dit houdt in dat per keer een van de collega's de voortgang van de bijeenkomst procedureel gezien bewaakt. Ook is het mogelijk om met name bij de start van een interventiewerkgroep een externe begeleider te vragen. De externe begeleider heeft dan de opdracht om de werkgroep te begeleiden in het proces tot het worden van een interventiewerkgroep en om als zodanige groep te kunnen functioneren. Belangrijk is in dat geval om van tevoren een vast aantal bijeenkomsten (bv. 5) te plannen en na afloop te evalueren.

Intervisie is niet alleen gericht op de bespreking van individuele werkproblemen, maar ook op een voor de werkgroep gemeenschappelijk thema uit het individuele probleem. Dit bevordert herkenbaarheid en betrokkenheid van alle collega's. Op deze wijze kan iedere klassiek homeopaat voor dieren elke bijeenkomst leren en niet alleen degene die een probleem inbrengt.

Het is belangrijk dat het leiderschap wisselt, waardoor iedereen ervaring krijgt in het leiden van een werkgroep en tegelijkertijd ook ruim de kans krijgt om zelf werkproblemen in te brengen. De interventiewerkgroep regelt haar eigen zaken, zoals afspraken, tijd en procedures en maakt in die zin gebruik van eigen leiderschap. Deze niet afhankelijke (autonome) vorm van leren maakt dat een werkgroep leert te koersen op eigen kracht. In die zin sluit interventie aan op ervaringsleren, een vorm van leren die aansluit bij het leren van volwassenen (in werksituaties). De kern hiervan is voor het interventieproces herkenbaar, namelijk het ervaren, het ordenen van gegevens uit ervaringen, het vergelijken met eerder verworven inzichten en belevingen, het opnemen in het kennisbestand en het afleiden van conclusies voor nieuw handelen. Deze vorm van leren is een belangrijk hulpmiddel voor beroepsbeoefenaren om greep te krijgen op hun eigen situatie, waarin een betere taakuitvoering en persoonsontwikkeling met elkaar verweven zijn.

De intervisiestructuur

Afhankelijk van de beginsituatie van een intervisiewerkgroep kun je overgaan tot een meer of minder gestructureerde aanpak. Intervisie kent wel een bepaalde grondstructuur die taakgericht van aard is. Hiermee wordt bedoeld dat op procesmatige wijze bepaalde doelen worden nagestreefd die direct te maken hebben met het werk. Het is van belang dat tijdsduur, voorzitterschap, middelen, regelmaat, ruimte, aantal deelnemers, ed. vooraf worden vastgelegd (lieft schriftelijk). Dat zorgt voor de meeste helderheid.

Als leerwerkgroep kun je met elkaar een aantal uitgangspunten formuleren. Judith Cohn, een Amerikaanse psychoanalytica, heeft hier een aantal grondregels voor bedacht, namelijk:

1. Wees je eigen leider, met aandacht en respect voor de ander. Dat betekent dat je kunt kiezen wat je inbrengt en je kunt kiezen om je al dan niet te laten leiden.
2. Storingen hebben voorrang. Er kunnen allerlei grote en kleine oorzaken zijn die het leerproces blokkeren. Het uiten van deze storingen maakt de weg vrij voor het weer verder actief kunnen aansluiten bij de leertaak.
3. Selectieve authenticiteit. Dit betekent dat elke collega steeds zelf een keus maakt in wat er gezegd wordt en wat ongezegd blijft. Naarmate er meer vertrouwen is groeit het authentiek zijn ook mee. Dan is er minder filtering en hoeven werkgroepleden minder te selecteren.
4. Herkennen van overdrachtsverschijnselen. Het kan voorkomen dat bepaalde gevoelens, ontstaan buiten de werkgroep, geprojecteerd worden op collega's. Dit verschijnsel is door de psychoanalyse ontdekt en wordt 'overdracht' genoemd. Wanneer je zulke gevoelens met elkaar bewust maakt en kunt uitspreken kun je veel leren over het gedrag van jezelf en dat van anderen.
5. Algemene vaardigheden. Deze hebben te maken met luisteren, open staan, niet interpreteren wat de ander zegt, vragen om verduidelijking, vanuit de 'ik-persoon' spreken, laten uitpraten en non-verbaal waarnemen.

Globale opzet intervisie bijeenkomst

1. Probleem oriëntatie.

Inbrengen van werksituaties/ problemen (allen).

Keuze van het te bespreken probleem (allen).

Toelichting op het probleem (inbrenger).

2. Probleemverheldering.

Vragen stellen aan de inbrenger (allen).

Ruimte voor reactie van de inbrenger.

3. Adviesronde.

Adviezen formuleren (allen).

Adviezen bespreken (allen).

Realiteitswaarde van adviezen inschatten (inbrenger).

4. Indien mogelijk: onderwerp formuleren (allen).

gezamenlijk thema vaststellen

ieders betrokkenheid, ervaringen en problemen uitwisselen.

leerervaringen overdragen aan elkaar.

onderlinge advisering.

5. Evaluatie.

Terugkijken: wat is de leerwinst voor ieder? Is er methodisch gewerkt? Zijn er verbeteringen?

Vooruitblikken: wat doen we de volgende keer? Zijn er bijstellingen? Welk thema? Wiens probleem? Wie begeleidt?

De duur van een intervisie bijeenkomst

1. Gemiddeld neemt een intervisiebijeenkomst 2 tot 2 ½ uur in beslag.
2. Introductie van het thema: 15 minuten.
3. De keuze van het werkprobleem: 15 minuten.
4. Het bespreken van het probleem van de inbrenger: 45 minuten.
5. Het bespreken van het onderwerp naar aanleiding van het werkprobleem: 45 minuten.
6. De evaluatie : 10 minuten.

In sommige situaties is het niet raadzaam of niet mogelijk een onderwerp te bepalen. Mogelijk kan dan langer worden stilgestaan bij de situatie van de inbrenger of er kan een nieuw probleem worden ingebracht.

De grootte van de intercollegiale werkgroep is minimaal 3 en maximaal 8 collega's.

Nadere uitwerking van de verschillende fasen in intervisie

Nog wat algemene informatie over de verschillende fasen in een intervisiebijeenkomst t.a.v.:

1. *Het verzamelen van problemen*
2. *Probleemkeuze en keuze van de gespreksleider*
3. *Probleemformulering*
4. *Vragen stellen*
5. *Gedragsverandering en feedback*
6. *Interactieproblemen, zoals macht en onmacht, weerstanden, problemen met problemen en het hier-en-nu van de intervisie.*

Het verzamelen van problemen

Het makkelijkste is om iedere collega een probleem te laten inbrengen. Zo heeft iedereen dezelfde startsituatie. Hiervoor kun je een aantal invalshoeken gebruiken, namelijk:

1. Het formuleren van werkproblemen aan het begin van de bijeenkomst door bijvoorbeeld een korte stilte in te lassen.
2. Thuis laten nadenken over een probleem en dit eventueel schriftelijk vastleggen voor de collega's (bv. bij een casus).
3. Verschillende problemen op flap zetten. De collega's kunnen dan zelf aangeven met welk probleem ze aan de slag willen.
4. Het is belangrijk dat een probleem kort en helder geformuleerd wordt (maximaal vijf zinnen).
5. Het is van belang erop te letten dat het probleem actueel en levend is en nog niet opgelost (zie de valkuilen), dus geen problemen uit de oude doos of onoplosbare (organisatie)problemen kiezen.

De probleemkeuze en de keuze van de gespreksleider

De probleemkeuze en de keuze van de gespreksleider hangen nauw samen, want iemand kan niet tegelijk probleem-inbrenger en gespreksleider zijn.

Criteria voor de keuze van een onderwerp of probleem van de intervisie kunnen zijn: urgentie in tijd (er is een acuut probleem dat morgen aan de orde is); urgentie in emotionaliteit (de zaak zit iemand erg hoog); of herkenbaarheid in de werkgroep (we kunnen er allemaal wat mee doen).

Een negatief criterium is de 'macht' van de inbrenger, dus degene die het beste zijn probleem verkoopt. Tevens is van belang met elkaar na te denken wat de focus is van de probleem-inbrenger. Is het de bedoeling dat alleen de intervisievragers ervan leert of bestaat de wens dat meerdere (of alle) collega's tegelijkertijd leren van gemeenschappelijke problemen?

Meestal wordt er gebruik gemaakt van casuïstiek, namelijk:

1. De methode van intervisie is met name geschikt voor het vragen van advies of feedback aan collega's. Een collega heeft een specifiek probleem, bijvoorbeeld met betrekking tot een bepaalde werkwijze (therapie of behandeling van de patiënt). Het probleem wordt voorgelegd aan de collega's. Aan hen wordt een aantal vragen gesteld ten aanzien, waarvoor advies of feedback is gewenst. In dit geval gaat het dus primair over het beroepsmatig handelen van de intervisievragers.
2. Bij het gebruik maken van casuïstiek gaat het om de uitwisseling van ideeën over de onderdelen van de gehanteerde werkwijzen (therapie of de behandeling bij een bepaalde patiëntencategorie). Bij het bespreken van casuïstiek gaat het dus primair om het beroepsmatig handelen van alle collega's.

Voorwaarden voor intervisie

Bij de methode van casuïstiek bespreken is het van belang dat de werkgroep de doelstelling helder voor ogen heeft voordat men besluit met casuïstiek besprekingen te beginnen. Daarnaast is het belangrijk dat een casuïstiek voorbereid wordt door de inbrenger: wat wil hij vertellen; wat is de focus: zelf leren, advies over de werkwijze, delen hoe anderen het doen of is het alleen een illustratie van het werkelijke probleem?

Valkuilen bij het inbrengen van een casus of een lastig probleem zijn:

1. Het willen profileren van de eigen kennis.
2. Het elkaar willen overtuigen.
3. Vervallen in discussies over de relatieve effectiviteit van bepaalde technieken of methoden.
4. Het inbrengen van een extreme probleemcasus of uitzonderingssituatie.

Deze valkuilen kunnen worden vermeden door gezamenlijk vooraf goede afspraken te maken.

De probleemformulering

Wanneer een probleemkeuze is gemaakt is het aan te raden om nogmaals samen te bekijken of het probleem helder is geformuleerd. Vaak spelen er namelijk emoties mee en gerichte vragen kunnen dan een goede hulp zijn om het probleem te verhelderen. Wel is belangrijk dat de inbrenger uiteindelijk het gevoel heeft dat dit de juiste formulering van het probleem en juiste vraagstelling is.

Door de vraag zo bewust en duidelijk te stellen en er over te kunnen vertellen zorgt ervoor dat je de vraag een stukje los kan laten en er een beetje afstand van kan nemen. Door het letterlijk delen met anderen zit je er niet alleen meer mee. Doorvragen is in dit proces een belangrijke en niet gemakkelijke vaardigheid.

Globaal zijn de volgende regels van toepassing:

1. Vraag door op niet specifieke woorden of zinsdelen (er, het, men, situatie, gevoel, niet gelukkig met, soms, hier en daar).
2. Vraag door op generalisaties (altijd, nooit, iemand, de studenten, de werkgroep, de afdeling).
3. Vraag naar weggelaten woorden of zinsdelen (bv. 'ik moet wel'. Van wie moet je? Waarom moet je?).
4. Vraag naar de betekenis van vervormingen (bv. bij onlogische opmerkingen of een beeldspraak).
5. Vraag door op vage of overtollige bijwoorden en werkwoorden (natuurlijk, misschien, zou kunnen, dat voel ik zo).

Het stellen van vragen

Ook al zijn klassiek homeopaten voor dieren gewend zich eerst door vragen stellen een beeld te vormen van een situatie, de valkuil blijft dat ook zij geneigd snel een oplossing te zoeken en aan te bieden, normen en waarden op te leggen en stempels te drukken of alleen in de eigen richting te denken. Deze valkuil geldt voor alle klassiek homeopaten voor dieren, hoelang je dit werk ook doet.

Vervolgens stellen de collega's vragen om het probleem te verduidelijken. Het gaat daarbij om de feitelijke gang van zaken en niet om verklaringen over wat zich allemaal heeft afgespeeld (rondleidingen door de problemen). Van belang zijn concrete vragen naar concrete doelen, intenties, meningen en gedragingen van de inbrenger. Deze informatie wordt bij het inbrengen vaak weggelaten.

Er kunnen verschillende soorten vragen gesteld worden, namelijk:

1. Open vragen: 'kun je iets vertellen van de achtergronden van die collega?' Hierop antwoordt de inbrenger kort.
2. Gesloten vragen: 'heb je ooit een gesprek gehad met die vrouw?' Hierop zijn alleen ja en nee antwoorden mogelijk.
3. Multiple choice vragen: 'heb je het idee dat die vrouw je na dat voorval anders benadert of denk je dat jij anders met haar omgaat of is het beide?' Beter is het om alleen open en gesloten vragen te stellen.
4. Suggestieve vragen: 'het was zeker wel moeilijk hè?' Deze vragen dienen vermeden te worden, omdat ze het denken over de eigen situatie inperken.

Ook kunnen vragen op verschillende niveaus gesteld worden, namelijk:

1. Op cognitief, verstandelijk niveau: het zich herinneren van feiten: 'hoe zat het in elkaar, wat gebeurde er precies?'
2. Op procedureel niveau: 'wat moest eerst, wat mocht wel, tot hoe lang gingen jullie door?'
3. Op interactieniveau: 'hoe keken mensen, hoe spraken ze, hoe reageerden zij?'
4. Op gevoelsniveau: 'wat beleefde je, hoe voel jij je daarbij, was je boos?'
5. Op handelingsniveau: 'wat deed je op dat moment precies?'

Wees zuinig met hoe-vragen en vermijd waarom-vragen, omdat deze tot verklaringen leiden. Stel veel vragen met woorden, zoals wat, wie, wiens, welk, waar, wanneer en waartoe. Schenk ook aandacht aan non-verbale signalen, zoals stemvolume, toon en gebaren. Deze zeggen vaak meer over de inhoud dan de tekst zelf, dus zijn belangrijk om te benoemen. Let op jezelf, met name als je bemerkt dat je ophoudt met luisteren naar de ander en in plaats daarvan gaat denken over die ander. Op dat moment ben je het contact verloren. Je daarop volgende vraag kan dan gericht zijn op je eigen gedachten over de probleeminbrenger en niet op wat hij werkelijk zegt.

Gedragsverandering en feedback

Intervisie is gericht op gedragsverandering van de persoon (ten opzichte van de problematiek op het werk. Wat in intervisiewerkgroepen vooral belangrijk is, is dat je elkaar de ruimte geeft om problemen uit te spreken en te onderzoeken. Door het grote aantal adviezen en oplossingen dat je krijgt aangereikt leer je alternatieve gedrags- en handelingsmogelijkheden ontdekken en omdat je je gesteund voelt leer je hobbels te nemen. Elke intervisiewerkgroep doet er goed aan om in de volgende bijeenkomst de ervaringen of adviezen terug te koppelen. Vaak gebeurt dit spontaan en ongestructureerd, maar je kunt ook een feedback-ronde inlassen (zonder oordelen en interpretaties en gericht op het veranderbaar gedrag).

Interactieproblemen

1. Machtstegenstellingen: in de eerste plaats betreft dit de relatie tussen intervisie en de van binnenuit en buitenaf komende machtsverhoudingen. Macht en onmacht spelen een grote rol bij het oplossen van problemen en ze staan veel oplossingen in de weg. Ook interacties tussen collega's worden gekleurd door invloedssferen die zij met zich meedragen. Ondanks dat een intervisiewerkgroep een werkgroep is van gelijken weegt toch je positie in de werkgroep mee. Denk maar eens aan de grapjas, de informele leider, het man of vrouw zijn, de gestalte, de leeftijd, of je rustig bent of juist druk, of je een goede verteller bent of een langzame starter. Deze invloeden blijven vaak onbesproken maar zijn vaak juist een afspiegeling van de werkplek. Als je deze invloeden niet bespreekbaar maakt kan dit de verdieping van het intervisieproces blokkeren en komt er weinig tot geen realiteit in de werkgroep.

De volgende machtstegenstellingen kunnen een rol spelen:

- 1.1 Referentiemacht: 'Mijn werkgroepleden zijn zo aardig; ik wil erbij horen'.
- 1.2 Formele macht: 'mijn supervisor zit ook in de werkgroep, dus ik moet toch een beetje oppassen'.
- 1.3 Sanctiemacht: 'ik negeer wat je zegt (in de werkgroep) of ik prijs je de hemel in'.
- 1.4 Deskundigheidsmacht: 'Ja, als zij het zegt...' (in de werkgroep).

Met betrekking tot intervisie is het dus belangrijk deze machtstegenstellingen te erkennen in hun positieve en negatieve betekenis en het vanzelfsprekende karakter ervan te doorbreken.

2. Weerstanden: het bespreken van weerstanden, storingen en overdrachtsverschijnselen ligt in het verlengde van het bespreken van machtstegenstellingen. Geef ze voorrang, als je ze tegenkomt of in jezelf voelt, want het blokkeert het leerproces enorm. Aandacht geven aan een weerstand of storing betekent in feite dat je iemand de mogelijkheid biedt weer aan te sluiten bij het leerproces. Vaak kom je daarmee het werkelijke thema van de werkgroep op het spoor.
3. Problemen met problemen: meestal is het zo dat je lang met het incident bezig bent geweest alvorens je het inbrengt. Je hebt er al over gedacht en inbrengen voegt dan niet iets nieuws toe. Het is een reëel gevaar dat de werkgroep dan gebruikt wordt om te horen dat je het in die moeilijke situatie toch zo goed gedaan hebt. Het kan een verlangen zijn van de inbrenger lof te ontvangen. Als je dan niet de stap zet om het al opgeloste probleem toch nog van alternatieve oplossingen te voorzien dan gebruik je de intervisie verkeerd. Zorg dus dat je zoveel mogelijk een incident inbrengt met een probleemformulering, van recente datum dat niet al te ingewikkeld is en dat je in de werkgroep durft te vertellen.
4. Waak er met elkaar voor dat iedereen aan bod komt en niet alleen de mensen die veel emoties laten zien en daarmee urgent lijken. Het risico is dat de niet emotioneel geladen problemen daarmee ter zijde worden gelegd, evenals de niet zo interessante of herkenbare of pakkend gepresenteerde problemen. Als je niet oppast komen bepaalde mensen niet aan bod.
5. Als problemen in het hier en nu en voor anderen herkenbaar zijn kun je het probleem het beste thematiseren voor de hele werkgroep. Iedereen kan dan spiegelen aan eigen werksituaties of gedragspatronen binnen de werkgroep. Deze werkwijze houdt in dat iedere collega op elke bijeenkomst de mogelijkheid geboden wordt persoonlijk te leren en niet alleen wanneer hij intervisant is.
6. Het reëel blijven over de haalbaarheid van oplossingen en adviezen voorkomt veel teleurstellingen. Spreek elkaar aan, als iemand blijft hangen in ongenoegen of onvermogen. Anders kan de sfeer in de werkgroep snel in een spiraal naar beneden gaan (positieve alsdan-zinnen in plaats van negatieve zinnen).

Nog enkele tips voor het slagen van de intervisie

1. Het is van belang aan te geven dat het incident of de casuïstiek *niet* wordt ingebracht om het handelen van de inbrenger(s) ter discussie te stellen, maar om de eigen aanpak in de werkgroep te bespreken. De casus of het incident is hierbij een hulpmiddel. De gepresenteerde schets van een concrete praktijk-situatie biedt de werkgroep een gezamenlijk vertrekpunt voor de bespreking.
2. Verwacht wordt dat collega's dit in grote lijnen al thuis hebben voorbereid door na te gaan hoe zij zelf gewoonlijk handelen ten aanzien van het onderwerp van de casuïstiekbespreking.
3. De collega's geven bij de evaluatie om beurten hun mening over het incident en de casuïstiekbespreking en over wat zij ervan geleerd hebben. Aansluitend kunnen zij voor zichzelf of in de werkgroep benoemen wat dit betekent voor de toepassing in de eigen praktijk (wat ga ik vanaf morgen anders doen, hoe denk ik deze veranderingen te organiseren?). De evaluatieronde krijgt een uitgebreider en explicieter karakter naarmate de doelstelling van de intervisie verschuift van 'uitwisselen' naar 'verbeteracties'.
4. De voorzitter vat de bijeenkomst in grote lijnen samen. De werkgroep maakt afspraken over het tijdstip en de wijze waarop evaluatie plaatsvindt. Vervolgens wordt een planning voor de inhoud van de volgende bijeenkomst gemaakt. De afspraken over de aanpak en de voorbereiding van de volgende bijeenkomst kunnen door de deelnemers worden opgenomen in het verslag.
5. Er kan gekozen worden voor een beknopt verslag of voor een uitgebreid verslag.
In een beknopt verslag worden alleen de gemaakte afspraken vastgelegd. Dit zijn de afspraken ter voorbereiding van de volgende bijeenkomst en eventuele andere werkafspraken.
In een uitgebreid verslag worden behalve de gemaakte afspraken ook de besproken therapie- of behandelalternatieven en de overwegingen die daarbij een rol spelen vastgelegd.
6. In intervisie is het daadwerkelijk toepassen van het geleerde - het aanbrengen van verbeteringen in het praktisch handelen - de verantwoordelijkheid van de individuele professional. De ervaring leert dat goede voornemens of afspraken meestal voldoende gemaakt, maar ook snel weer vergeten worden. Voornemens en afspraken hebben alleen zin, als men ook zorg besteedt aan het daadwerkelijk in de praktijk brengen.

Handleiding

Globale opzet intercollegiale toetsing:

1. *Het kiezen van een onderwerp ter verbetering.*
 - Wat is het doel om dit onderwerp ter verbetering te kiezen?
2. *Het analyseren van het onderwerp.*
 - Hoe weten we dat een verandering een verbetering zal zijn?
 - Hoe vaak komt het probleem eigenlijk voor (meten)?
3. *Ontwerpen van een gewenste verbetering.*
 - Welke veranderingen die resulteren in een verbetering kunnen we invoeren (verbeteren)?
4. *Het invoeren van de (verwachte) verbetering.*
5. *Het bestuderen van de verbetering.*
 - Toetsen van de praktijk, verzamelen van gegevens, evalueren en conclusies trekken.
 - Is het inderdaad een verbetering?
6. *Het borgen van de verbetering.*
 - Het verankeren van de nieuwe werkwijze.

Globale opzet intervisie bijeenkomst

1. *Probleem oriëntatie.*
Inbrengen van werksituaties/problemen (allen).
Keuze van het te bespreken probleem (allen).
Toelichting op het probleem (inbrenger).
2. *Probleemverheldering.*
Vragen stellen aan de inbrenger (allen).
Ruimte voor reactie van de inbrenger.
3. *Adviesronde.*
Adviezen formuleren (allen).
Adviezen bespreken (allen).
Realiteitswaarde van adviezen inschatten (inbrenger).
4. *Indien mogelijk: onderwerp formuleren (allen).*
gezamenlijk thema vaststellen
ieders betrokkenheid, ervaringen en problemen uitwisselen.
leerervaringen overdragen aan elkaar.
onderlinge advisering.
5. *Evaluatie.*
Terugkijken: wat is de leerwinst voor ieder? Is er methodisch gewerkt? Zijn er verbeteringen?
Vooruitblikken: wat doen we de volgende keer? Zijn er bijstellingen? Welk thema? Wiens probleem? Wie begeleidt?